

Europeiska unionens officiella tidning

C 352 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

16 november 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

III Förberedande akter

RÅDET

2012/C 352 E/01	Rådets ståndpunkt (EU) nr 10/2012 vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå	
	Antagen av rådet den 4 oktober 2012	1
2012/C 352 E/02	Rådets ståndpunkt (EU) nr 11/2012 vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer	
	Antagen av rådet den 4 oktober 2012	23

SV

III

(Förberedande akter)

RÅDET

RÅDETS STÅNDPUNKT (EU) nr 10/2012 VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå

Antagen av rådet den 4 oktober 2012

(2012/C 352 E/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
tens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽³⁾, som antogs som svar på incidenten med oljefartyget Erika, inrättades en europeisk sjösäkerhetsbyrå (*byrån*) i syfte att säkerställa en hög, enhetlig och effektiv nivå på sjösäkerheten och att förhindra föroreningar från fartyg.
- (2) Efter incidenten med oljetankfartyget Prestige 2002 ändrades förordning (EG) nr 1406/2002 så att byrån fick fler uppgifter avseende insatser vid förorening.

(3) Det är nödvändigt att förtydliga vilka slags föroreningar av havet som omfattas av syftena med förordning (EG) nr 1406/2002. Således avses med föroreningar av havet som orsakats av olje- och gasinstallationer, föroreningar av olja eller andra ämnen än olja som om de tillförs den marina miljön sannolikt kan utgöra en fara för människors hälsa, skada biologiska resurser och den marina floran och faunan, minska områdenas attraktionsvärde eller störa annat legitimt utnyttjande av havet, såsom fastställs i protokollet om beredskap för, insatser vid och samarbete vid olyckor förorsakade av farliga och skadliga ämnen 2000.

(4) Byråns styrelse (*styrelsen*) beställde i slutet av 2007, i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 1406/2002, en oberoende extern utvärdering av förordningens tillämpning. På grundval av den utvärderingen utfärdade styrelsen i juni 2008 rekommendationer om hur byråns funktionssätt, dess ansvarsområden och dess arbetsmetoder bör ändras.

(5) På grundval av resultatet av den externa utvärderingen, och på de rekommendationer och den fleråriga strategi som styrelsen antog i mars 2010 bör vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1406/2002 förtydligas och uppdateras. Byrån bör fortsättningsvis koncentrera sig på sina prioriterade uppdrag på sjösäkerhetsområdet, men bör tilldelas ytterligare ett antal nya primära uppgifter och tilläggsuppgifter som återspeglar sjösäkerhetspolitikens utveckling på unionsnivå och på internationell nivå. På grund av unionens budgetrestriktioner behövs omfattande kontroll- och omfördelningsinsatser för att garantera kostnads- och budgeteffektivitet och undvika överlappningar. Personalbehovet till följd av de nya primära uppgifterna och tilläggsuppgifterna ska i princip finansieras genom en intern omfördelning av resurser. Samtidigt bör byrån när det är lämpligt erhålla finansiering från andra delar av unionens budget, särskilt från det europeiska instrumentet för grannskapspolitiken. Nya primära uppgifter och tilläggsuppgifter kommer att utföras av

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 68.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 oktober 2012. Europaparlamentets ståndpunkt av den ...

⁽³⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

byrån inom ramen för gällande budgetram och byråns budget, utan att detta påverkar förhandlingarna och besluten om den kommande fleråriga budgetramen. Efter som förordningen inte är ett finansieringsbeslut bör budgetmyndigheten besluta om resurser till byrån inom ramen för det årliga budgetförfarandet.

- (6) Byråns uppgifter bör beskrivas på ett klart och tydligt sätt och all dubblering av uppgifter bör undvikas.
- (7) Byrån har visat att vissa uppgifter kan utföras effektivare på EU-nivå, vilket i en del fall skulle kunna innebära besparingar för medlemsstaternas nationella budgetar och, när så påvisas, utgöra ett verkligt europeiskt mervärde.
- (8) Vissa bestämmelser om byråns specifika styrning bör förtydligas. Med tanke på kommissionens särskilda ansvar för genomförandet av den unionspolitik som anges i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, bör kommissionen ge byrån politisk vägledning när det gäller utförandet av byråns arbetsuppgifter men samtidigt fullt ut respektera byråns rättsliga status och den verkställande direktörens oberoende, i enlighet med förordning (EG) nr 1406/2002.
- (9) När ledamöter i styrelsen utnämns, när ordförande och vice-ordförande i styrelsen utses och när avdelningschefer utnämns, ska vikten av att säkerställa en jämn könsfördelning beaktas fullt ut.
- (10) När det hänvisas till relevanta unionsrättsakter bör detta förstås som rättsakter på området för sjösäkerhet, sjöfartsskydd, förebyggande av och åtgärder mot föroreningar som förorsakats av fartyg samt åtgärder mot föroreningar av havet som förorsakats av olje- och gasinstallationer.
- (11) Med *sjöfartsskydd* avses i denna förordning, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar ⁽¹⁾, kombinationen av förebyggande åtgärder som syftar till att skydda sjöfarten och hamnanläggningarna mot hot om avsiktliga olagliga handlingar. Målet för sjöfartsskydd bör uppnås inom ramen för lämpliga åtgärder på det sjöfartspolitiska området, utan att detta påverkar medlemsstaternas bestämmelser på området nationell säkerhet, försvar och

allmän säkerhet eller i fråga om bekämpning av ekonomisk brottslighet riktad mot staten.

- (12) Byrån bör agera i unionens intresse. Detta bör även omfatta sådana fall där byrån ges i uppdrag att inom sitt ansvarsområde agera utanför medlemsstaternas territorium och att tillhandahålla tekniskt stöd till berörda tredjeländer för främjandet av unionens sjösäkerhetspolitik.
- (13) Byrån bör ge medlemsstaterna tekniskt bistånd som gör det lättare att skapa den nationella kapacitet som krävs för att genomföra unionens regelverk.
- (14) Byrån bör ge operativt stöd till medlemsstaterna och kommissionen. Det bör omfatta tjänster som unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten (SafeSeaNet), den europeiska tjänsten för satellitövervakning av oljeutsläpp (CleanSeaNet), Europeiska unionens datacentral för långväga identifiering och spårning (det europeiska centrumet för LRIT-uppgifter) och inspektionsdata-basen för EU:s system för hamnstatskontroll (Thetis).
- (15) Byråns sakkunskap i fråga om elektronisk dataöverföring och system för informationsutbyte inom sjöfarten bör användas för att förenkla fartygens rapporteringsformaliteter i syfte att undanröja de hinder som finns mot sjötransporter och mot inrättandet av ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder. Byrån bör särskilt stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EG av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater ⁽²⁾.
- (16) Byrån bör öka sitt stöd till kommissionen när det gäller forskning inom dess ansvarsområde. Överlappning med unionens befintliga forskningsram bör dock undvikas. Byrån bör till exempel inte ansvara för förvaltningen av forskningsprojekt.
- (17) Mot bakgrund av utvecklingen av nya innovativa tillämpningar och tjänster och av förbättringarna av befintliga tillämpningar och tjänster, och som ett led i genomförandet av ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder, bör byrån fullt ut utnyttja de möjligheter som erbjuds genom programmen för europeisk satellitnavigering (Egnos och Galileo) och genom programmet för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES).

⁽¹⁾ EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 283, 29.10.2010, s. 1.

- (18) När unionens ram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2850/2000/EG ⁽¹⁾ har löpt ut, bör byrån arbeta vidare med vissa av de insatser som tidigare ingick i den ramen, framför allt genom att dra nytta av expertisen inom den rådgivande tekniska gruppen för beredskap för och insatser vid föroreningar av havet. Byråns verksamhet på detta område bör inte innebära att kuststaterna fräntas sitt ansvar för att upprätthålla lämpliga mekanismer för insatser vid föroreningar, och befintliga samarbetsarrangemang mellan medlemsstater eller grupper av medlemsstater bör respekteras.
- (19) På begäran förser byrån via CleanSeaNet medlemsstaterna med detaljerad information om potentiella incidenter med förorening från fartyg så att de kan fullgöra sina ansvarsuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser ⁽²⁾. Effektiviteten i genomförandet varierar emellertid mycket, trots att sådana föroreningar kan spridas till andra nationella vatten. Mot denna bakgrund bör kommissionen i sin kommande rapport enligt artikel 12 i det direktivet lämna information till Europaparlamentet och rådet om hur pass effektivt och konsekvent genomförandet av det direktivet varit samt annan relevant information om dess tillämpning.
- (20) Begäran från berörda medlemsstater om att byrån ska sätta in insatser vid förorening bör vidarebefordras via EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom ⁽³⁾. Kommissionen får emellertid under andra omständigheter än vid begäran om att sätta in insatsberedda saneringsfartyg och utrustning, besluta att alternativa kommunikationsmedel med användning av avancerad informationsteknik kan vara lämpligare och får informera den medlemsstat som framställt begäran.
- (21) Den senaste händelseutvecklingen har visat vilka risker utvinningen och produktionen av olja och gas till havs innebär för sjötransporter och havsmiljön. Byråns insatsresurser i fråga om oljeföroreningar och dess sakkunskap på området för föroreningar med farliga och skadliga ämnen bör, på begäran av en berörd stat, användas för att täcka insatsbehovet med avseende på föroreningar som härrör från sådan verksamhet.
- (22) CleanSeaNet, som för närvarande används för att tillhandahålla bevis på oljeutsläpp från fartyg, bör även användas av byrån för att upptäcka och registrera oljeutsläpp från anläggningar till havs för utvinning och produktion av gas, utan att detta inverkar menligt på de tjänster som tillhandahålls för sjötransporter.
- (23) Vid byrån finns både expertis och verktyg som är etablerade och erkänt värdefulla på områdena sjösäkerhet, sjöfartsskydd, förebyggande av, och insatser vid, förorening som förorsakats av fartyg. Denna expertis och dessa verktyg kan vara av betydelse för annan unionsverksamhet med anknytning till unionens sjötransportpolitik. Byrån bör därför, på begäran, bistå kommissionen och medlemsstaterna med utveckling och genomförande av sådan unionsverksamhet, förutsatt att styrelsen gett sitt godkännande i samband med byråns årliga arbetsprogram. Sådant bistånd bör omfattas av en detaljerad kostnadsnyttoanalys och bör inte påverka byråns primära uppgifter negativt.
- (24) Genom det tekniska stöd byrån erbjuder bidrar den också till utvecklingen av mer miljövänlig sjöfart.
- (25) När det gäller klassificeringssällskap behandlar flertalet klassificeringssällskap både havsgående fartyg och fartyg i inlandssjöfart. På grundval av byråns erfarenhet av klassificeringssällskap för havsgående fartyg skulle byrån kunna tillhandahålla relevant information för kommissionen avseende klassificeringssällskap för fartyg i inlandssjöfart och således möjliggöra effektivitetsvinster.
- (26) När det gäller gränssnittet mellan informationssystem för transporter bör byrån bistå kommissionen och medlemsstaterna genom att, tillsammans med behöriga myndigheter för systemet för flodinformationstjänster, undersöka möjligheten att dela information mellan sådana system.
- (27) Utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas ansvar, bör byrån bistå kommissionen och medlemsstaterna i utvecklingen och genomförandet av unionens framtida initiativ e-sjöfart, vilket syftar till att förbättra effektiviteten hos den europeiska sjötransportsektorn genom att underlätta användningen av avancerad informationsteknik.
- (28) I syfte att genomföra den inre marknaden och ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder bör antalet administrativa hinder mot sjöfart minskas, vilket bland annat får till följd att närsjöfarten uppmuntras. Härvid skulle konceptet "Blue Belt" och e-sjöfart kunna användas som medel för att bidra till att minska rapporteringsformalitetserna för handelsfartygen när de ankommer till eller avgår från medlemsstaternas hamnar.

⁽¹⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 314, 1.12.2007, s. 9

- (29) Det erinras om att enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis, och för att respektera principen om institutionell balans, får en byrå inte ges befogenhet att anta beslut med allmän tillämpning.
- (30) Utan att detta påverkar de syften och uppgifter som fastställs i förordning (EG) nr 1406/2002 bör kommissionen, inom ett år från dagen för den här förordningens ikraftträdande i nära samarbete med berörda intressenter, utarbeta och lägga fram en genomförbarhetsstudie för att utvärdera och identifiera möjligheterna att förbättra samordningen och samarbetet mellan olika kustbevakningstjänster. Den studien bör beakta det befintliga rättsliga regelverket och relevanta rekommendationer från lämpliga unionsforum samt den aktuella utvecklingen av den gemensamma miljön för informationsutbyte och bör fullt ut överensstämma med principerna om subsidiaritet och proportionalitet så att Europaparlamentet och rådet kan få en tydlig uppfattning om kostnaderna och fördelarna.
- (31) För konkurrenskraften i unionens maritima kluster är det viktigt att locka till sig välutbildat europeiskt sjöfolk. Mot bakgrund av den nuvarande och den framtida efterfrågan i unionen på högt kvalificerat sjöfolk bör byrån, om så är lämpligt, stödja medlemsstaterna och kommissionen med att främja sjöfartsutbildning, genom att underlätta frivilligt utbyte av bästa praxis och genom att tillhandahålla information om unionens utbytesprogram om sjöfartsutbildning. Detta skulle kunna innebära stöd till kvalificerade europeiska aktörer med att på frivillig basis eftersträva spetskompetens inom sjöfartsutbildning samtidigt som man fullt ut respekterar medlemsstaternas ansvar för innehållet i och anordnandet av sjöfartsutbildning.
- (32) För att kunna bemöta den tilltagande risken för sjöröveri bör byrån, när det är lämpligt, fortsätta att till behöriga nationella myndigheter och andra relevanta organ, inklusive uppdrag som EU:s marina insats "operation Atalanta", överlämna detaljerade positionsangivelser för de EU-flaggade fartyg som genomkorsar områden som klassificeras som mycket farliga. Dessutom förfogar byrån över medel som skulle kunna vara användbara, särskilt inom ramen för utvecklingen av den gemensamma miljön för informationsutbyte. Det är därför lämpligt att byrån, på begäran, tillhandahåller relevanta uppgifter om fartygens position samt jordobservationsuppgifter till behöriga nationella myndigheter och unionsorgan som Frontex och Europol, för att underlätta förebyggande åtgärder mot avsiktliga olagliga handlingar i den mening som avses i relevant unionsrätt, utan att detta påverkar medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter och i överensstämmelse med tillämplig nationell rätt och unionsrätten, särskilt vad beträffar de organ som begär uppgifter. Tillhandahållande av uppgifter om långdistansidentifiering och -spårning av fartyg (LRIT-uppgifter) bör medges efter samtycke av den berörda flaggstaten, i enlighet med förfaranden som kommer att fastställas av styrelsen.
- (33) Vid offentliggörande av information i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll ⁽¹⁾ bör kommissionen och byrån bygga på den sakkunskap och erfarenhet som vunnits från det i Paris ingångna samförståndsavtalet om hamnstatskontroll (*Paris MOU*) för att säkerställa enhetlighet.
- (34) Byråns bistånd till medlemsstaterna och till kommissionen avseende relevant arbete i internationella och regionala organisationer bör inte påverka det förhållande mellan dessa organisationer och medlemsstaterna som följer av medlemsstaternas medlemskap i dessa organisationer.
- (35) Unionen har anslutit sig till följande instrument, som inrättar regionala organisationer, vars verksamhet också omfattas av byråns mål: Konventionen om skydd av Östersjöområdet marina miljö (den reviderade Helsingforskonventionen av år 1992) ⁽²⁾, konventionen om skydd för Medelhavet mot förorening (Barcelonakonventionen) ⁽³⁾ och 1995 års revidering av denna ⁽⁴⁾ och ett antal protokoll till denna, överenskommelsen om samarbete vid bekämpning av förorening av Nordsjön genom olja och andra skadliga ämnen (Bonnöverenskommelsen) ⁽⁵⁾, konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (Osparkonventionen) ⁽⁶⁾, samarbetsavtalet om skydd för Nordostatlantens kuster och vatten mot föroreningar, undertecknat den 17 oktober 1990 (Lissabonavtalet) ⁽⁷⁾, med dess tilläggsprotokoll, undertecknat den 20 maj 2008, som ännu inte har trätt i kraft ⁽⁸⁾. Unionen förhandlar också om anslutning till konventionen om skydd av Svarta havet mot föroreningar, undertecknad i april 1992 (Bukarestkonventionen). Byrån bör därför ge tekniskt bistånd till medlemsstater och kommissionen att delta i relevant arbete i dessa regionala organisationer.

⁽¹⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 57.

⁽²⁾ Rådets beslut 94/157/EG (EGT L 73, 16.3.1994, s. 19).

⁽³⁾ Rådets beslut 77/585/EEG (EGT L 240, 19.9.1977, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 1999/802/EG (EGT L 322, 14.12.1999, s. 32).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 84/358/EEG (EGT L 188, 16.7.1984, s. 7).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 98/249/EG (EGT L 104, 3.4.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 93/550/EEG (EGT L 267, 28.10.1993, s. 20).

⁽⁸⁾ Rådets beslut 2010/655/EU (EUT L 285, 30.10.2010, s. 1).

(36) Utöver dessa regionala organisationer förekommer ett antal andra regionala, subregionala och bilaterala samordnings- och samarbetsarrangemang avseende insatser vid föroreningar. När byrån tillhandahåller bistånd till tredje-länder, som delar ett regionalt havsområde med unionen, avseende insatser vid föroreningar, bör den ta hänsyn till dessa arrangemang.

(37) Unionen delar Medelhavets, Svarta havets och Östersjöns regionala havsområden med grannländer. På begäran av kommissionen bör byrån tillhandahålla bistånd avseende insatser vid föroreningar till de länderna.

(38) För att maximera effektiviteten bör byrån ha ett nära samarbete inom ramen för Paris MOU. Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsättningsvis granska eventuella lösningar för ytterligare effektivitetsvinster, som skulle kunna läggas fram för övervägande inom ramen för Paris MOU.

(39) För att säkerställa att unionens bindande rättsakter på områdena för sjösäkerhet och förhindrande av föroreningar från fartyg tillämpas på ett korrekt sätt i praktiken, bör byrån bistå kommissionen genom att genomföra besök i medlemsstaterna. Dessa besök vid de nationella förvaltningarna bör ge byrån möjlighet att samla in all nödvändig information för att överlämna en omfattande rapport till kommissionen för ytterligare bedömning. Dessa besök bör genomföras i samma anda som de principer som avses i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, och på ett sätt som minimerar den administrativa bördan för de nationella sjöfartsförvaltningarna. Vidare bör dessa besök genomföras i enlighet med ett fastställt förfarande, inbegripet en standardmetod som ska antas av styrelsen.

(40) Byrån bör bistå kommissionen genom att genomföra inspektioner av erkända organisationer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg⁽¹⁾. Dessa inspektioner kan också genomföras i tredjeländer. Kommissionen och byrån bör säkerställa att de berörda medlemsstaterna vederbörligen informeras. Byrån bör också genomföra inspektionsuppgifterna avseende utbildning och certifiering av sjöfolk i tredjeländer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk⁽²⁾, vilka kommissionen har delegerat till byrån. Detaljerna i det tekniska bistånd som byrån tillhandahåller för de inspektioner avseende sjösäkerhet som genomförs av kommissio-

nen i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 324/2008 av den 9 april 2008 om fastställande av reviderade förfaranden för kommissionens inspektioner på området för sjöfartsskydd⁽³⁾, bör inte omfattas av förordning (EG) 1406/2002.

(41) För att säkerställa samstämmighet med unionens politiska målsättningar och institutionella ordning och tillämpliga administrativa och finansiella förfaranden, bör kommissionen ge formella råd i form av ett skriftligt utlåtande om byråns utkast till flerårig strategi och utkast årliga arbetsprogram som styrelsen bör beakta innan dessa dokument antas.

(42) För att säkerställa ett rättvist och öppet förfarande för utnämningen av den verkställande direktören, bör det urvalsförfarande som ska följas vara i enlighet med kommissionens riktlinjer för val och utnämning av direktörer för unionens byråer. I dessa riktlinjer föreskrivs att medborgare i en medlemsstat kan ansöka.

Av samma skäl bör styrelsen företrädas av en observatör i den förberedande urvalskommittén. Observatören bör hållas informerad under de följande stadierna i urvalsförfarandet.

När styrelsen fattar sitt beslut om utnämning av dess ledamöter, bör dess ledamöter kunna ställa frågor till kommissionen om urvalsförfarandet. Vidare bör styrelsen ha möjlighet att intervjua de sökande som är kvar i slutomgången, i linje med normen för god praxis.

På alla stadier av urvalsförfarandet och utnämningen till tjänsten som verkställande direktör för byrån, bör samtliga inblandade parter säkerställa att sökandenas personuppgifter behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽⁴⁾.

(43) Samtidigt som byrån huvudsakligen finansieras genom ett bidrag från unionen har byrån också inkomster från arvoden och avgifter i samband med dess tjänster. Dessa arvoden och avgifter hänför sig i synnerhet till driften av det europeiska centrumet för LRIT-uppgifter och tillämpas i enlighet med rådets resolutioner som antogs den 1 och 2 oktober 2007 och den 9 december 2008 rörande upprättandet av det europeiska centrumet för LRIT-uppgifter och i synnerhet de punkter som rör finansieringen av LRIT-rapporter.

⁽¹⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 98, 10.4.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (44) Inom ramen för den lägesrapport som föreskrivs enligt förordning (EG) nr 1406/2002 bör kommissionen också undersöka hur byrån – mot bakgrund av dess etablerade och erkända expertis och verktyg – skulle kunna bidra till genomförandet av en framtida lagstiftningsakt om säkerheten för prospekterings-, undersöknings- och produktionsverksamhet för olja och gas till havs, som för närvarande är föremål för behandling i Europaparlamentet och rådet när det gäller motverkande av föroreningar från olje- och gasinstallationer till havs.
- (45) Byråns verksamhet bör, när det är lämpligt, också bidra till inrättandet av ett verkligt europeiskt område för sjötransporter utan hinder.
- (46) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, särskilt artikel 185, bör beaktas.
- (47) Förordning (EG) nr 1406/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 1406/2002

Förordning (EG) nr 1406/2002 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1–3 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Mål

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk sjösäkerhetsbyrå (*byrån*), i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv nivå på sjösäkerheten, sjöfartsskyddet, förhindrandet av och insatser vid föroreningar från fartyg samt insatser vid föroreningar av havet orsakade av olje- och gasinstallationer.

2. För det ändamålet ska byrån samarbeta med medlemsstaterna och kommissionen och tillhandahålla tekniskt, operativt och vetenskapligt bistånd på de områden som nämns i punkt 1 i den här artikeln, inom gränserna för de primära uppgifter som anges i artikel 2 och, i förekommande fall, de tilläggsuppgifter som anges i artikel 2a, i synnerhet för att hjälpa medlemsstaterna och kommissionen att tillämpa unionens relevanta rättsakter på korrekt sätt. När det gäller insatser vid föroreningar ska byrån tillhandahålla operativt bistånd endast på begäran från berörda stater.

3. Genom att tillhandahålla det bistånd som avses i punkt 2 ska byrån, när så är lämpligt, bidra till sjöfartens och sjötransporternas övergripande effektivitet i enlighet

med denna förordning, för att underlätta inrättandet av ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder.

Artikel 2

Byråns primära uppgifter

1. För att säkerställa att de mål som anges i artikel 1 uppnås på ett lämpligt sätt ska byrån genomföra de primära uppgifter som förtecknas i denna artikel.

2. Byrån ska bistå kommissionen

a) i det förberedande arbetet med att uppdatera och utveckla relevanta unionsrättsakter, särskilt med beaktande av den internationella lagstiftnings utveckling på området,

b) i arbetet med att effektivt genomföra relevanta bindande unionsrättsakter, särskilt genom att genomföra de besök och inspektioner som avses i artikel 3 i denna förordning och genom att ge kommissionen tekniskt bistånd för de inspektioner som kommissionen ska genomföra enligt artikel 9.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (1*). I detta avseende får den föreslå kommissionen möjliga förbättringar av dessa bindande rättsakter,

c) i analysen av pågående och avslutade forskningsprojekt med relevans för byråns mål, bland annat när det gäller att identifiera möjliga uppföljningsåtgärder med anledning av specifika forskningsprojekt,

d) i genomförandet av de övriga arbetsuppgifter som kommissionen har tilldelats i unionens lagstiftningsakter avseende byråns mål.

3. Byrån ska i samarbete med medlemsstaterna

a) vid behov anordna relevant utbildningsverksamhet på områden som är medlemsstaternas ansvar,

b) utveckla tekniska lösningar, bland annat tillhandahålla relevanta operativa tjänster, och ge tekniskt stöd, för att bygga upp nödvändig nationell kapacitet för genomförande av relevanta unionsrättsakter,

c) på begäran av en medlemsstat, tillhandahålla lämplig information som härrör från de inspektioner som avses i artikel 3 för att stödja kontrollen av de erkända organisationer som utför certifieringsuppgifter på medlemsstaternas uppdrag, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (2*), utan att detta påverkar flaggstatens rättigheter och skyldigheter,

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

d) med kompletterande medel på ett kostnadseffektivt sätt stödja insatser vid föroreningar från fartyg samt föroreningar av havet orsakade av olje- och gasinstallationer, när sådana framställningar har gjorts av den drabbade medlemsstat under villkors ledning saneringsarbetet utförs, utan att det påverkar kuststaternas ansvar att ha lämpliga mekanismer för insatser vid föroreningar och med respekt för befintligt samarbete mellan medlemsstater på detta område. När detta är lämpligt, ska begäran om insatser vid förorening göras genom EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom (3*).

4. Byrån ska underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på följande sätt:

a) Byrån ska, när det gäller övervakning av sjötrafik som omfattas av direktiv 2002/59/EG, framför allt främja samarbete mellan kuststater i de berörda sjöfartsområdena samt utveckla och driva Europeiska unionens datacentral för långdistansidentifiering och -spårning av fartyg och unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten (SafeSeaNet) som avses i artiklarna 6b och 22a i det direktivet, i enlighet med det åtagande som gjorts i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO).

b) På begäran, och utan att detta påverkar tillämpningen av nationell rätt och unionsrätten, ska byrån tillhandahålla relevanta uppgifter om fartygs position samt jordobservationsuppgifter till behöriga nationella myndigheter och relevanta unionsorgan inom ramen för deras respektive mandat, i syfte att underlätta åtgärder mot hot om sjöröveri och avsiktliga olagliga handlingar i den mening som avses i tillämplig unionsrätt, eller enligt internationellt överenskomna rättsliga instrument på sjötransportområdet, med förbehåll för tillämpliga regler om uppgiftsskydd och i enlighet med administrativa förfaranden som kommer att fastställas, i förekommande fall, av styrelsen eller styrgruppen på hög nivå som inrättats enligt direktiv 2002/59/EG. Tillhandahållandet av uppgifter avseende långdistansidentifiering och -spårning av fartyg ska medges efter samtycke från den berörda flaggstaten.

c) På området utredning av sjöolyckor och tillbud till sjöss i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn (4*), ska byrån, om det begärs av berörda medlemsstater och förutsatt att ingen intressekonflikt uppstår, ge operativt stöd till dessa medlemsstater när det gäller utredning av allvarliga eller mycket allvarliga sjöolyckor och vid analys av säkerhetsutredningsrapporter, för att kunna dra relevanta lärdomar av dessa och därmed skapa mervärde på unionsnivå. På grundval av de upp-

gifter som tillhandahållits av medlemsstaterna ska byrån i enlighet med artikel 17 i det direktivet sammanställa en årlig översikt över olyckor och tillbud till sjöss.

d) Byrån ska tillhandahålla objektiv, tillförlitlig och jämförbar statistik och information samt objektiva, tillförlitliga och jämförbara uppgifter, så att kommissionen och medlemsstaterna kan vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra sina åtgärder och utvärdera de befintliga åtgärdernas effektivitet och kostnadseffektivitet. I uppgifterna ingår att samla in, registrera och utvärdera tekniska uppgifter, att systematiskt utnyttja och samköra befintliga databaser och att, vid behov, skapa nya databaser. Med de insamlade uppgifterna som underlag ska byrån bistå kommissionen vid offentliggörandet av information som rör fartyg i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (5*).

e) Byrån ska samla in och analysera sådana uppgifter om sjöfolk som avses i och används i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (6*).

f) Byrån ska förbättra identifiering och lagföring av fartyg som gjort sig skyldiga till olagliga utsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (7*).

g) Byrån ska använda den europeiska tjänsten för satellitövervakning av oljeutsläpp (CleanSeaNet) för att bevaka omfattningen och miljöpåverkan av marina oljeföroreningar som förorsakats av olje- och gasinstallationer.

h) Byrån ska ge det tekniska bistånd som behövs för att medlemsstaterna och kommissionen ska bidra till relevant arbete i de tekniska arbetsgrupper som inrättats inom ramen för IMO, Internationella arbetsorganisationen (ILO) när det gäller sjöfart, det i Paris ingångna samförståndsavtalet om hamnstatskontroll (*Paris MOU*) och relevanta regionala organisationer som unionen har anslutit sig till, avseende frågor inom unionens behörighet.

i) Byrån ska bistå i fråga om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna (8*), särskilt genom att underlätta elektronisk dataöverföring via SafeSeaNet och genom att stödja utvecklingen av den gemensamma kontaktpunkten (*Single Window*).

5. Byrån får, på kommissionens begäran, tillhandahålla tekniskt stöd, inbegripet anordnande av relevant utbildningsverksamhet, avseende relevanta unionsrättsakter, till stater som ansöker om anslutning till unionen och, i förekommande fall, till partnerländer i den europeiska grannskapspolitiken och till länder som är parter i Paris MOU.

Byrån får också, i överensstämmelse med EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom beslut 2007/779/EG, Euratom, och analogt med de villkor för medlemsstater som avses i punkt 3 d i denna artikel, bistå i händelse av föroreningar från fartyg samt föroreningar av havet orsakade av olje- och gasinstallationer som påverkar de tredje länder som delar ett regionalt havsområde med unionen. Dessa uppgifter ska samordnas med befintliga regionala arrangemang för samarbete avseende föroreningar av havet.

Artikel 2a

Byråns tilläggsuppgifter

1. Utan att det påverkar de primära uppgifter som anges i artikel 2 ska byrån bistå kommissionen och medlemsstaterna, när så är lämpligt, i utvecklandet och genomförandet av unionens verksamhet enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln i relation till byråns mål, i den mån som byrån har expertis och verktyg som är etablerade och erkända. De tilläggsuppgifter som anges i den här artikeln ska

- a) skapa påvisbart mervärde,
- b) se till att dubblering av insatser kan undvikas,
- c) ligga i unionens sjöfartspolitikens intresse,
- d) inte påverka byråns primära uppgifter menligt och
- e) inte inkräkta på medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter, i synnerhet som flaggstater, hamnstater och kuststater.

2. Byrån ska bistå kommissionen

- a) inom ramen för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG (ramdirektivet om en marin strategi) (9*), genom att bidra till målet att uppnå god miljöstatus i marina vatten inom de områden som har med sjöfarten att göra och genom att ta tillvara resultaten av befintliga verktyg som SafeSeaNet och CleanSeaNet;
- b) tillhandahålla tekniskt bistånd när det gäller utsläpp av växthusgaser från fartyg, i synnerhet uppföljning av pågående internationell utveckling,
- c) när det gäller programmet för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES), genom att främja användningen av programmets data och tjänster för sjöfartssyften, inom ramen för GMES-ledningen,

d) genom att utveckla en gemensam miljö för informationsutbyte för EU:s sjöbevakningsområde,

e) när det gäller flyttbara olje- och gasinstallationer till havs, genom att granska kraven från IMO och genom att samla grundläggande information om potentiella hot mot sjötransporter och den marina miljön,

f) genom att tillhandahålla relevant information om klassificeringssällskap för fartyg i inlandssjöfart i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart (10*). Denna information ska också ingå i de rapporter som avses i artikel 3.4 och 3.5 i den här förordningen.

3. Byrån ska bistå medlemsstaterna och kommissionen när det gäller att

- a) granska genomförbarheten och genomförandet av politik och projekt till stöd för inrättandet av ett europeiskt område för sjötransport utan hinder, som konceptet "Blue Belt" och e-sjöfart samt höghastighetsvattenvägar, vilket i synnerhet ska genomföras genom att man tittar på om SafeSeaNet kan ha ytterligare funktioner, utan att föregripa arbetet i styrgruppen på hög nivå som inrättats i enlighet med direktiv 2002/59/EG,
- b) tillsammans med behöriga myndigheter för systemet för flodinformationstjänster, undersöka möjligheten att utbyta uppgifter mellan detta system och system för information om sjötransporter, på grundval av den rapport som föreskrivs i artikel 15 i direktiv 2010/65/EU.
- c) underlätta frivilligt utbyte av bästa praxis inom sjöfartsutbildning i unionen och genom att tillhandahålla information om de av unionens utbytesprogram som är relevanta för sjöfartsutbildning och samtidigt fullt ut respektera artikel 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Artikel 3

Besök i medlemsstater och inspektioner

1. För att sköta sina uppgifter och bistå kommissionen i fullgörandet av dess skyldigheter enligt EUF-fördraget, i synnerhet i arbetet med att utvärdera genomförandet av relevant unionslagstiftning, ska byrån genomföra besök i medlemsstaterna i enlighet med de metoder som fastställts av styrelsen.

2. Byrån ska underrätta den berörda medlemsstaten i god tid i förväg om det planerade besöket, namnen på de bemyndigade tjänstemännen, vilken dag besöket ska inledas och hur länge det ska pågå. De bemyndigade tjänstemännen ska genomföra besöket efter uppvisande av ett beslut från byråns verkställande direktör, där syftet och målet med besöket anges.

3. Byrån ska för kommissionens räkning genomföra inspektioner i enlighet med kraven i bindande unionsrättsakter när det gäller organisationer som är erkända av unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg (11*) och om utbildning och certifiering av sjöfolk i tredjeländer enligt direktiv 2008/106/EG.

4. Efter varje besök eller inspektion ska byrån upprätta en rapport och skicka den till kommissionen och den berörda medlemsstaten.

5. Byrån ska, i förekommande fall, och i alla händelser när en besöks- eller inspektionscykel avslutas, analysera inspektionsrapporterna för att identifiera övergripande resultat och dra allmänna slutsatser om de befintliga åtgärdernas effektivitet och kostnadseffektivitet. Byrån ska lägga fram denna analys för kommissionen för vidare diskussion med medlemsstaterna så att relevanta lärdomar kan dras och de bästa sätten att arbeta på kan spridas.

-
- (1*) EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.
(2*) EUT L 131, 28.5.2009, s. 47.
(3*) EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.
(4*) EUT L 131, 28.5.2009, s. 114.
(5*) EUT L 131, 28.5.2009, s. 57.
(6*) EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.
(7*) EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.
(8*) EUT L 283, 29.10.2010, s. 1.
(9*) EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.
(10*) EUT L 389, 30.12.2006, s. 1.
(11*) EUT L 131, 28.5.2009, s. 11.”.

2. Artikel 4.3 och 4.4 ska ersättas med följande:

”3. Styrelsen ska anta de praktiska arrangemang som behövs för att kunna genomföra punkterna 1 och 2, inklusive, när det är lämpligt, arrangemang för samråd med medlemsstaterna innan informationen offentliggörs.

4. Den information som kommissionen och byrån samlar in och behandlar i enlighet med denna förordning, ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (*), och byrån ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa säker hantering och bearbetning av konfidentiell information.

(*) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.”

3. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. På begäran av kommissionen, med samtycke från och i samarbete med de berörda medlemsstaterna och med vederbörlig hänsyn tagen till budgetkonsekvenserna, inklusive de bidrag som berörda medlemsstater skulle kunna ge, får styrelsen besluta att inrätta de regionala centrum som byrån behöver för att kunna utföra vissa av sina arbetsuppgifter på det mest effektiva och ändamålsenliga sättet. När styrelsen fattar ett sådant beslut, ska den fastställa den exakta omfattningen av det regionala centrumets verksamhet och samtidigt undvika onödiga kostnader och förbättra samarbetet med befintliga regionala och nationella nätverk.”

4. Artikel 10.2 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska ersättas med följande:

”b) anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni varje år överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna.

Byrån ska varje år till budgetmyndigheten överlämna all information om utvärderingsresultaten,”

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) inom ramen för utarbetandet av arbetsprogrammet, behandla och godkänna ansökningar om bistånd till kommissionen som avses i artikel 2.2 d, ansökningar från medlemsstater om tekniskt bistånd som avses i artikel 2.3, och ansökningar om tekniskt bistånd som avses i artikel 2.5, liksom ansökningar om bistånd som avses i artikel 2a,

ca) behandla och anta en flerårig strategi för byrån för en period på fem år, med beaktande av kommissionens skriftliga yttrande,

cb) behandla och anta byråns fleråriga personalpolitiska plan,

cc) ta ställning till utkast till administrativa arrangemang som avses i artikel 15.2 ba,”

c) led g ska ersättas med följande:

”g) fastställa metoden för de besök som ska genomföras enligt artikel 3; om kommissionen inom 15 dagar från den tidpunkt då metoden antagits meddelar att den inte samtycker till den, ska styrelsen behandla den igen och vid den andra behandlingen anta den, eventuellt i ändrad form, antingen med två tredjedels majoritet, inbegripet kommissionens företrädare, eller med enhällighet bland medlemsstaternas företrädare,”

d) Led h ska ersättas med följande:

"h) genomföra de av sina åligganden som hör samman med byråns budget enligt artiklarna 18, 19 och 21 samt övervaka och i tillräcklig utsträckning följa upp resultaten och rekommendationerna från olika interna och externa granskningsrapporter och utvärderingar,"

e) led i ska ersättas med följande:

"i) ha disciplinär bestämmanderätt över den verkställande direktören och de avdelningschefer som avses i artikel 16,"

f) led l ska ersättas med följande:

"l) se över de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade plan som avses i led k i den här punkten och de budgetåtaganden som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2038/2006 av den 18 december 2006 om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg (*).

(*) EUT L 394, 30.12.2006, s. 1."

g) följande led ska läggas till:

"m) utse en observatör bland sina medlemmar som ska följa kommissionens urvalsförfarande för utnämningen av den verkställande direktören."

5. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Styrelseledamöterna ska utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap inom de områden som avses i artikel 1. Medlemsstaterna och kommissionen ska sträva efter en jämn könsfördelning i styrelsen."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatet kan förnyas."

6. Artikel 13.4 ska ersättas med följande:

"4. Styrelsen får, om det är fråga om konfidentiella uppgifter eller intressekonflikter, besluta att ta upp särskilda frågor på sin dagordning utan närvaro av de berörda ledamöterna. Närmare regler för tillämpningen av denna bestämmelse ska fastställas i arbetsordningen."

7. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) i punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

"a) Han/hon ska utarbeta byråns fleråriga strategi och överlämna den till styrelsen efter samråd med kom-

missionen minst åtta veckor före styrelsemötet i fråga, med hänsyn tagen till de åsikter och förslag som medlemmarna i styrelsen har framfört.

aa) Han/hon ska utarbeta byråns fleråriga personalpolitiska plan och överlämna den till styrelsen efter samråd med kommissionen, minst fyra veckor före styrelsemötet i fråga.

ab) Han/hon ska utarbeta det årliga arbetsprogrammet, med angivelse av de mänskliga och finansiella resurser som förväntas tilldelas varje del av verksamheten, och den detaljerade planen för byråns beredskap för och insatser vid föroreningar samt lägga fram dessa för styrelsen efter samråd med kommissionen minst åtta veckor före styrelsemötet i fråga, med hänsyn tagen till de åsikter och förslag som medlemmarna i styrelsen har framfört. Han/hon ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dem. Han/hon ska besvara alla ansökningar om bistånd från en medlemsstat i enlighet med artikel 10.2 c.

b) Han/hon ska efter samråd med kommissionen besluta om genomförandet av sådana besök och inspektioner som avses i artikel 3, i enlighet med den metod som fastställts av styrelsen i enlighet med artikel 10.2 g.

ba) Han/hon får ingå administrativa arrangemang med andra organ som arbetar på samma område som byrån, under förutsättning att utkastet till arrangemang har underställts styrelsen för samråd och under förutsättning att styrelsen inte har kommit med några invändningar inom fyra veckor."

b) I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

"d) Han/hon ska organisera ett effektivt övervakningssystem för att kunna jämföra byråns resultat med de mål och arbetsuppgifter som anges i denna förordning. För detta ändamål ska han/hon i överenskommelse med kommissionen och styrelsen fastställa skräddarsydda indikatorer för byråns arbete för att möjliggöra en effektiv bedömning av de resultat som uppnåtts. Han/hon ska inom ramen för befintliga finansiella resurser och personalresurser se till att byråns organisationsstruktur regelbundet anpassas i takt med att behoven förändras. På grundval därav ska den verkställande direktören varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen. Rapporten ska innehålla ett särskilt avsnitt om de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade planen för byråns beredskap för och insatser vid föroreningar samt informera om det aktuella läget i fråga om samtliga åtgärder som finansieras inom ramen för den planen. Han/hon skall fastställa förfaranden för regelbunden utvärdering baserade på erkända branschnormer."

c) I punkt 2 ska led g utgå.

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den verkställande direktören ska i lämpliga fall avlägga rapport till Europaparlamentet och rådet om hur han/hon har fullgjort sina uppgifter.

Han/hon ska särskilt redogöra för läget vad gäller utarbetandet av den fleråriga strategin och det årliga arbetsprogrammet.”

8. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Utnämning och avsättande av verkställande direktör och avdelningschefer

1. Byråns verkställande direktör ska utses och avsättas av styrelsen. Utnämningen ska gälla för en period om fem år, på grundval av meriter och dokumenterad skicklighet i förvaltning och ledarskap, liksom dokumenterad erfarenhet på de områden som avses i artikel 1, och efter att ha hört yttrandet från den observatör som avses i artikel 10. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen från en lista med minst tre kandidater som föreslås av kommissionen på grundval av ett öppet uttagningsförfarande, efter offentliggörande av tjänsten i *Europeiska unionens officiella tidning* samt av uppmaning till intresseanmälan i annan press. Den kandidat som styrelsen väljer kan före utnämningen uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. Styrelsen ska överlägga om avsättande på begäran av kommissionen eller en tredjedel av styrelsens medlemmar. Styrelsen ska fatta sina beslut om utnämning eller avsättande med fyra femtedels majoritet av alla ledamöter som har rösträtt.

2. Styrelsen får, på förslag av kommissionen och med hänsyn till utvärderingsrapporten, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fyra år. Styrelsen ska fatta sitt beslut med fyra femtedels majoritet av alla ledamöter som har rösträtt. Styrelsen ska underätta Europaparlamentet om sin avsikt att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Den verkställande direktören kan, under den månad som föregår förlängningen av mandatperioden, uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. Om mandatperioden inte förlängs, ska den verkställande direktören sitta kvar till dess att en efterträdare har utsetts.

3. Den verkställande direktören får biträdas av en eller flera avdelningschefer. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder, ska han/hon ersättas av någon av avdelningscheferna.

4. Avdelningscheferna ska utses på grundval av meriter, dokumenterad skicklighet i förvaltning och ledarskap samt yrkesmässig kompetens och erfarenhet på de områden som anges i artikel 1. Avdelningscheferna ska utses eller avsättas av den verkställande direktören efter att ha erhållit styrelsens positiva yttrande.”

9. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 c ska ersättas med följande:

”c) arvoden och avgifter för publikationer, utbildning och/eller andra tjänster som byrån tillhandahåller.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den verkställande direktören ska, med utgångspunkt i en verksamhetsbaserad budgetering, upprätta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår och överlämna det till styrelsen tillsammans med ett utkast till tjänsteförteckning.”

c) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Beräkningen ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet (*budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.

8. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artikel 314 i EUF-fördraget, tillsammans med en beskrivning av och skälen till eventuella skillnader mellan byråns beräkning och det bidragsbelopp som ska belasta den allmänna budgeten.”

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Styrelsen ska fastställa budgeten. Den blir definitiv när Europeiska unionens allmänna budget slutligen antas. Den ska i tillämpliga fall anpassas i enlighet därmed, tillsammans med det årliga arbetsprogrammet.”

10. Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Utvärdering

1. Med jämna mellanrum och minst en gång vart femte år ska styrelsen beställa en oberoende extern utvärdering av förordningens tillämpning. Kommissionen ska då tillhandahålla byrån all den information som denna anser sig behöva för att kunna genomföra denna utvärdering.

2. I utvärderingen ska en bedömning göras av vilken verkan denna förordning har haft, liksom byråns nytta, relevans, uppnådda mervärde och effektivitet samt dess arbetsmetoder. Synpunkter från berörda parter på europeisk och nationell nivå ska beaktas vid utvärderingen. Den ska i synnerhet ta ställning till frågan om det finns behov av att modifiera byråns uppgifter. Styrelsen ska utarbeta särskilda riktlinjer i samförstånd med kommissionen och efter samråd med de berörda parterna.

3. Styrelsen ska ta emot utvärderingen och utfärda rekommendationer till kommissionen om hur förordningen, byrån och dess arbetsmetoder eventuellt bör ändras. Både

utvärderingsresultatet och rekommendationerna ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet samt offentliggöras. En åtgärdsplan med tidsschema ska bifogas vid behov.”

11. Följande artikel ska införas:

”Artikel 22a

Lägesrapport

Senast den ... (*) och med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i artikel 22, ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om hur byrån har fullgjort de ytterligare uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning, i syfte att fastställa ytterligare effektivitetsvinster och, om så krävs, behov av att modifiera dess mål och arbetsuppgifter.

(*) Fem år efter ikraftträdande av denna förordning.”

12. Artikel 23 ska utgå.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 28 oktober 2010 lade kommissionen fram förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [...] om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå ⁽¹⁾.

Förslaget behandlades i en lägesrapport till rådet (transport, telekommunikation och energi) den 31 mars 2011. Två frågor ställdes till ministrarna för att få viss vägledning inför förslagets behandling i rådets förberedande organ ⁽²⁾.

Den 16 juni 2011 antog rådet (transport, telekommunikation och energi) en allmän riktlinje om förslaget ⁽³⁾.

Den 15 december 2011 röstade Europaparlamentet om sin ståndpunkt vid första behandlingen ⁽⁴⁾.

Efter omröstningen i Europaparlamentet ägde förhandlingar rum mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen med syftet att nå fram till en överenskommelse om förslaget. En överenskommelse nåddes den 12 april 2012 och godkändes därefter av Ständiga representanternas kommitté den 17 april 2012 och av Europaparlamentets utskott för transport och turism (TRAN) den 24 april 2012.

Med beaktande av ovannämnda överenskommelse och efter juristlingvisternas granskning antog rådet den 4 oktober 2012 sin ståndpunkt vid första behandlingen, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet som fastställs i artikel 294 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Rådet har under sitt arbete tagit vederbörlig hänsyn till yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽⁵⁾. Regionkommittén avstod från att avge något yttrande.

II. ANALYS AV STÅNDPUNKTEN VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

1. Allmänt

Syftet med den föreslagna förordningen är att utvidga Europeiska sjösäkerhetsbyråns uppgifter med hänsyn till nya behov och utvecklingen i unionen och internationellt, särskilt behoven till följd av antagandet av det tredje sjösäkerhetspaketet. Syftet är även att anpassa byråns förvaltningsstruktur, särskilt mot bakgrund av en extern utvärdering som beställdes 2007.

Rådet är överens med kommissionen om syftet med förslaget, dvs. att anpassa byråns uppgifter och förvaltningsstruktur till de nya förhållandena, men rådets ståndpunkt innebär ändå omfattande justeringar i förhållande till det ursprungliga förslaget. Rådet anser i synnerhet att man i kommissionens förslag inte tagit tillräcklig hänsyn till behovet av ett se till att byrån fortsätter att koncentrera sig på sin huvuduppgift, dvs. sjösäkerhet. Rådet anser att det i tider som nu med begränsade finansiella och mänskliga resurser är särskilt viktigt att inte fördela dessa resurser på alltför många nya uppgifter. Byråns verksamhet bör i stället vara inriktad på de områden där byrån har expertis och verktyg som är etablerade och erkända. Rådet har därför valt en linje som tydligt anger byråns mål. Byråns uppgifter har dessutom delats upp i primära uppgifter och tilläggsuppgifter. Tilläggsuppgifter är endast avsedda att utföras av byrån efter en grundlig bedömning av kostnadseffektiviteten.

Denna linje innebär att det ursprungliga förslaget från kommissionen genom rådets ståndpunkt vid första behandlingen i betydande utsträckning ändras, genom att det omformuleras och flera bestämmelser stryks.

⁽¹⁾ 15717/10.

⁽²⁾ 7644/11.

⁽³⁾ 11769/11.

⁽⁴⁾ T7-0581/2011.

⁽⁵⁾ EUT C 107, 6.4 2011, s. 68.

2. Rådets ståndpunkt beträffande parlamentets ändringar vad gäller vissa centrala frågor

i) Byråns mål

Parlamentet föreslog att byrån skulle ge medlemsstaterna och kommissionen tekniskt och vetenskapligt stöd och tillhandahålla expertis på hög nivå för att hjälpa dem att på ett korrekt sätt tillämpa unionslagstiftningen i syfte att säkerställa en hög, enhetlig och effektiv nivå när det gäller sjösäkerhet och sjöfartsskydd genom att använda deras befintliga stödresurser och resurser för förhindrande och bekämpning av havsföroreningar – inklusive från olje- och gasanläggningar till havs – samt utveckla ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder (ändring 29). Målen är byråns främsta ansvarsområde och uppnåendet av dem måste prioriteras (ändring 30).

Rådet välkomnar den tydliga beskrivning av byråns mål som föreslagits av parlamentet samt prioriteringen när det gäller uppgifter. Båda ändringarna går i allt väsentligt i samma riktning som rådets allmänna riktlinje. Rådet kan vidare se nyttan av att göra underlättande av inrättandet av ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder till ett övergripande mål för byråns verksamhet, när detta är lämpligt.

Rådet är dock inte villigt att gå med på att byråns uppgifter utvidgas till att omfatta förhindrande av föroreningar från olje- och gasinstallationer till havs (se punkt 2 ii c nedan) och den delen av parlamentets ändring har därför inte tagits med i rådets ståndpunkt. Vidare anser rådet att det är viktigt att det tydligare anges hur olika uppgifter ska prioriteras och därför görs det i dess ståndpunkt åtskillnad mellan primära uppgifter och tilläggsuppgifter.

ii) Byråns uppgifter

Parlamentet föreslog ett antal nya uppgifter för byrån, varav de viktigaste rör utbildning för sjöfolk, bekämpning av "olaglig handel" och piratverksamhet samt föroreningar från olje- och gasinstallationer till havs.

a) Utbildning för sjöfolk

I det ursprungliga förslaget från kommissionen fastställdes inga specifika uppgifter för byrån vad gäller utbildning för sjöfolk. Rådet ändrade i sin allmänna riktlinje inte kommissionens förslag i detta avseende.

Parlamentet föreslog dock ett flertal ändringar för att engagera byrån i utbildningen för sjöfolk, enligt följande:

- Byrån bör bistå kommissionen i utvecklingen och genomförandet av en politik som syftar till att höja kvaliteten på utbildningen av europeiskt sjöfolk samt främja karriärutvecklingen inom sjöfarten (ändring 35).
- Byrån bör samarbeta med medlemsstaterna för att samla in och analysera uppgifter om sjöfolkets kompetens och anställningsförhållanden för att kunna sprida bästa metoder när det gäller utbildning av sjöfolk på europeisk nivå (ändring 41), för att samordna utbildningsinstituten för att harmonisera utbildningsprogrammen (ändring 42) samt för att underlätta Erasmusliknande utbyten mellan sjöfartsutbildningsinstituten (ändring 43).
- Man bör införa ett lämpligt skäl där ovannämnda uppgifter tas upp (ändring 20).

Rådet håller med parlamentet om att byrån skulle kunna delta i arbetet med frågor rörande utbildning för sjöfolk, men detta bör inte utgöra en av dess primära uppgifter, förutom vad gäller statistik, och det bör ske med full respekt för medlemsstaternas ansvar för yrkesutbildningens innehåll och organisation (artikel 166 i, EUF-fördraget). Detta återspeglas på följande sätt i rådets ståndpunkt:

- Som en primär uppgift måste byrån underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller att samla in och analysera sådana uppgifter om sjöfolk som avses i och används i enlighet med direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk ⁽¹⁾ (artikel 2.4 e).
- Som en tilläggsuppgift måste byrån i lämpliga fall bistå medlemsstaterna och kommissionen genom att underlätta frivilligt utbyte av bästa praxis inom sjöfartsutbildning i unionen och genom att tillhandahålla information om de av unionens utbytesprogram som är relevanta för sjöfartsutbildning och samtidigt fullt ut respektera artikel 166 i EUF-fördraget (artikel 2a.3 c). En närmare förklaring av denna bestämmelse finns i skäl 31.

b) Sjöroveri

På samma sätt som när det gäller utbildning för sjöfolk gav kommissionen i sitt förslag ingen roll åt byrån när det gäller bekämpning av sjöroveri eller andra olagliga handlingar riktade mot sjötransporter. Rådet ändrade i sin allmänna riktlinje inte kommissionens förslag i detta avseende.

Däremot ansåg parlamentet att bekämpning av sjöroveri och "olaglig handel" bör utgöra en av byråns primära uppgifter. Parlamentet införde därför följande tre ändringar:

- Byrån bör som ett led i sin övervakning och insamling av uppgifter även samla in grundläggande information, exempelvis om piratverksamhet (ändring 21).
- Byrån bör till EU:s marina insats "operation Atalanta" överlämna detaljerade positionsangivelser för de EU-flaggade fartyg som genomkorsar vissa farliga områden (ändring 22).
- Byrån bör stödja de åtgärder som kommissionen och medlemsstaterna vidtar för att bekämpa olaglig handel och piratverksamhet (ändring 45).

Rådet är väl medvetet om att piratverksamhet och andra olagliga handlingar riktade mot sjötransporter utgör ett växande hot, och faktum är att byrån förfogar över vissa uppgifter som skulle kunna vara användbara härvidlag. I rådets ståndpunkt återspeglas detta genom att man bland byråns primära uppgifter har infört tillhandahållande av relevanta uppgifter om fartygs position samt jordobservationsuppgifter till behöriga nationella myndigheter och relevanta unionsorgan i syfte att underlätta åtgärder mot hot om sjöroveri och avsiktliga olagliga handlingar. Det bör noteras att uppgifter endast bör tillhandahållas på begäran och utan att det påverkar tillämpningen av nationell rätt och unionsrätten, med förbehåll för tillämpliga regler om uppgiftsskydd och i enlighet med administrativa förfaranden som ska fastställas antingen av byråns styrelse eller i vissa fall av styrgruppen på hög nivå som inrättats enligt direktiv 2002/59/EG om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen ⁽²⁾ (artikel 2.4 b). Tillhandahållandet av uppgifter avseende långdistansidentifiering och -spårning av fartyg kommer också att medges efter samtycke från den berörda flaggstaten (sista meningen i artikel 2.4 b). Rådet anser det vara särskilt viktigt att man använder termen "avsiktliga olagliga handlingar" som är väl etablerad och definierad i unionsrätten och internationell rätt. Vidare görs det i rådets ståndpunkt särskild hänvisning till uppgiftsskydd och följaktligen har man infört vissa ändringar av artikel 4 om säker hantering och bearbetning av konfidentiell information, som varken kommissionen eller parlamentet tog upp.

Slutligen innehåller skäl 32 ytterligare upplysningar om hur ovannämnda bestämmelser ska tolkas.

⁽¹⁾ EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 208, 5.8.2002, s. 10.

c) Föroreningar från olje- och gasinstallationer till havs

I det ursprungliga förslaget från kommissionen gavs byrån en begränsad roll i analysen av säkerheten vid flyttbara gas- och oljeinstallationer till havs. Rådet gjorde i sin allmänna riktlinje detta till en tilläggsuppgift bestående i att bistå kommissionen i arbetet med att granska kraven från IMO och samla grundläggande information om potentiella hot mot sjötransporter och den marina miljön. Rådet angav särskilt att byrån inte skulle genomföra några inspektioner eller någon verksamhet som särskilt har att göra med undersökning eller utnyttjande av mineraltillgångar.

Parlamentet antog dock flera ändringar rörande sådant förhindrande av föroreningar. I synnerhet föreslog parlamentet att

- orden "från fartyg" stryks från hänvisningar i förslaget till förhindrande av föroreningar (ändringarna 29, 30, 71 och 73),
- ordet "flyttbar" stryks från hänvisningar till analysen av säkerheten vid olje- och gasanläggningar till havs (ändringarna 14 och 33),
- hänvisning görs till värdet av byråns kunskaper för utvecklingen av vägledning om tilldelning av licenser för utvinning och produktion av olja och gas (ändring 24),
- förhindrande och bekämpning av havsföroreningar – inklusive från olje- och gasanläggningar till havs – görs till ett av byråns mål (ändring 29),
- byrån uppdras att ge stöd i samband med licensiering för prospektering och utvinning av olja och gas (ändring 37),
- byrån uppdras att bistå medlemsstaterna i utredningen av olyckor i samband med maritima anläggningar (både vid kusten och till havs), inklusive olyckor vid olje- och gasanläggningar (ändring 47),
- byrån uppdras att underlätta samarbetet i fråga om att, när det gäller olje- och gasanläggningar till havs, granska medlemsstaternas beredskapsplaner och bedöma hur väl förberedda de är på olyckor (ändring 49),
- byrån uppdras att underlätta samarbetet när det gäller att se till att det finns en oberoende tredjepartskontroll av de maritima aspekterna rörande säkerhet, förebyggande, miljöskydd och beredskapsplaner (ändring 50).

I linje med kommissionens förslag ser rådet det som realistiskt och lämpligt att ge byrån en roll i arbetet mot föroreningar av havet orsakade av installationer till havs. Byrån har insatsresurser för att genomföra saneringsinsatser efter oljeutsläpp, oberoende av huruvida föroreningarna är orsakade av fartyg eller installationer till havs. Byrån har dessutom den expertis på området föroreningar med andra farliga och skadliga ämnen som krävs för att kunna bistå stater som är drabbade av sådana föroreningar. Rådet anser dock att det är för tidigt att ge byrån en utökad roll när det gäller förhindrande av föroreningar från olje- och gasinstallationer till havs. Såsom angetts ovan bör byrån koncentrera sin verksamhet på områden där den har expertis och verktyg som är etablerade och erkända. Följaktligen har parlamentets ändringar vad gäller denna fråga inte tagits med i rådets ståndpunkt.

Icke desto mindre har man i rådets ståndpunkt tagit hänsyn till några av parlamentets önskemål. Framför allt inför rådet en ny, bredare tolkning av föroreningar av havet, som inte bara omfattar olja utan även andra farliga och skadliga ämnen (skäl 3). Byråns primära uppgifter kommer att inbegripa användning av dess CleanSeaNet-tjänst för att bevaka omfattningen och miljöpåverkan av marina oljeföroreningar som förorsakats av olje- och gasinstallationer (artikel 2.4 g och skäl 22), vilket även är i linje med parlamentets ändringar 15 och 48. Som en tilläggsuppgift skulle byrån i lämpliga fall kunna bistå kommissionen i arbetet med att granska kraven från IMO och med att samla grundläggande information om potentiella hot mot sjötransporter och den marina miljön (artikel 2a.2 e).

Inom ramen för en lägesrapport uppmanas kommissionen slutligen att undersöka hur byrån – mot bakgrund av dess etablerade och erkända expertis och verktyg – skulle kunna bidra till genomförandet av en framtida lagstiftningsakt om säkerheten för prospekterings-, undersöknings- och produktionsverksamhet för olja och gas till havs, när det gäller motverkande av föroreningar från olje- och gasinstallationer till havs (skäl 44).

d) Andra nya uppgifter som tilldelas byrån

Rådet har tagit parlamentets ändring 38 i beaktande (och gjort några smärre ändringar), och gett byrån i uppgift att på begäran av en medlemsstat tillhandahålla lämplig information som härrör från byråns inspektioner av *erkända organisationer* för att stödja kontrollen av de erkända organisationer som utför certifieringsuppgifter på medlemsstaternas uppdrag, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2009/15/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed ⁽¹⁾, utan att detta påverkar flaggstatens rättigheter och skyldigheter (artikel 2.3 c). Rådet anser att sådan information från byrån skulle kunna tillföra ett mervärde för den begärande medlemsstaten.

Parlamentet föreslog ett antal ändringar rörande inrättandet av ett *uropeiskt område för sjötransporter utan hinder* och därmed nära förknippade frågor, såsom e-sjöfart och projektet Blue Belt (ändringarna 12, 16, 17, 19, 27, 29 och 33).

Parlamentet föreslog att byrån skulle bistå kommissionen i utvecklingen och genomförandet av projektet Blue Belt (ändringarna 16, 17 och 33). Rådet hade redan infört en liknande bestämmelse i sin allmänna riktlinje, men som en tilläggsuppgift. Konceptet Blue Belt ingår följaktligen bland tilläggsuppgifterna i artikel 2a.3 a, som en del av politiken och projekten till stöd för inrättandet av ett europeiskt område för sjötransport utan hinder.

Förutom att ett europeiskt område för sjötransport utan hinder står med bland byråns mål (artikel 1.3) nämns det även i artikel 2a.3 a och skälen 15, 17, 28 och 45 i rådets ståndpunkt. Rådet anser att direktiv 2010/65/EU om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna ⁽²⁾ har en särskilt viktig roll att spela för att detta område utan hinder ska kunna uppnås, och byrån kommer därför som en av sina primära uppgifter att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen genom att underlätta elektronisk dataöverföring via SafeSeaNet och genom att stödja utvecklingen av den gemensamma kontaktpunkten (*Single Window*) (artikel 2.4 i). Byrån kommer även att stödja medlemsstaterna i genomförandet av detta direktiv (skäl 15).

Tvärt emot kommissionens förslag och rådets allmänna riktlinje föreslog parlamentet att byrån inte skulle tilldelas uppgifter avseende *inlandssjöfart*. Rådet anser dock att det kan vara värdefullt att ge byrån begränsade, väldefinierade tilläggsuppgifter när det gäller att tillhandahålla relevant information om klassificeringssällskap för fartyg i inlandssjöfart (artikel 2a.2 f och skäl 25) och när det gäller att undersöka möjligheten att utbyta uppgifter mellan systemet för flodinformationstjänster och system för information om sjötransporter (artikel 2a.3 b och skäl 26). Denna del av parlamentets ändring 33 har därför inte tagits med i rådets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 47.

⁽²⁾ EUT L 283, 29.10.2010, s. 1.

iii) *Byråns förvaltningsstruktur*

Ett av de viktigaste målen i kommissionens förslag om ändring av förordningen om byrån är att anpassa byråns förvaltningsstruktur.

Rådet stöder i huvudsak målet i kommissionens förslag, dvs. att anpassa förvaltningsstrukturen i enlighet med resultatet av och rekommendationerna i den externa utvärderingen från juni 2008. Rådet kan dock i detta avseende inte godta alla delar av kommissionens förslag. Parlamentet har dessutom gjort ett flertal ändringar.

Institutionerna har framför allt olika syn på beslutsförfarandet rörande besök i medlemsstaterna och inspektioner i tredjeländer, bestämmelser om jämn könsfördelning, vissa bestämmelser om styrelsens ledamöter (rörande intressekonflikter och mandatperioder) samt på förfarandet för utnämning av verkställande direktör och hans eller hennes mandatperiod.

a) *Besök och inspektioner*

Kommissionen föreslog att riktlinjerna för inspektioner ska fastställas genom en genomförandeakt och inte genom styrelsebeslut, så som är fallet i dag. Här har parlamentet föreslagit ändringar som innebär att riktlinjer för inspektioner ska fastställas genom delegerade akter (ändringarna 25, 26, 55, 81, 82 och 83).

Rådet anser att inget av dessa alternativ är lämpligt. Det nuvarande systemet fungerar bra och styrelsen är bäst lämpad att besluta om metoder för besök. Rådet har dock infört en extra skyddsmekanism ifall kommissionen motsätter sig den metod som styrelsen har bestämt sig för. I detta fall måste styrelsen ompröva och anta den eventuellt ändrade metoden i en andra behandling, antingen med två tredjedelars majoritet, inklusive kommissionens företrädare, eller med enhällighet bland medlemsstaternas företrädare (artikel 3 jämförd med artikel 10.2 g och skäl 39).

Beträffande parlamentets övriga ändringar i detta avseende anser inte rådet att det är lämpligt att byrån på kommissionens begäran granskar miljökonsekvensbedömningar eller genomför inspektioner i medlemsstaterna (ändring 54). När det gäller ändring 56 instämmer rådet i att de befintliga åtgärdernas kostnadseffektivitet är en viktig del av en besöks- eller inspektionscykels allmänna slutsatser, men rådet anser inte att det behövs regler för hur informationen ska göras tillgänglig för allmänheten eftersom sådana regler redan finns i en annan del av förordningen (se artikel 4.2 i den nuvarande förordningen).

b) *Jämn könsfördelning*

I kommissionens förslag finns inga särskilda bestämmelser om könsfördelning. I den allmänna riktlinjen vinnlade sig rådet om att använda ett könsneutralt språk vid hänvisningar till den verkställande direktören (i enlighet med den nuvarande förordningen). Parlamentet gjorde dock vissa ändringar i syfte att säkra en jämn könsfördelning i styrelsen och vid val av ordförande, vice ordförande och företrädare från tredjeländer (ändringarna 8, 88 och 90).

Rådet är givetvis för principen om en jämn könsfördelning. I praktiken kan det dock visa sig svårt att garantera en perfekt könsfördelning i styrelsen, särskilt för mindre sjöfartsförvaltningar. Beträffande tredjeländers företrädare kan inte EU diktera villkoren för hur dessa ska utnämnas.

I artikel 11.1 har dock rådet infogat en bestämmelse om att medlemsstaterna och kommissionen ska sträva efter en jämn könsfördelning i styrelsen. I skäl 9 finns dessutom en rekommendation om att vikten av att säkerställa en jämn könsfördelning ska beaktas fullt ut när ledamöter i styrelsen utnämns, när ordförande och vice-ordförande i styrelsen utses och när avdelningschefer utnämns.

c) Bestämmelser om styrelsens ledamöter

Kommissionen har inte föreslagit några särskilda regler för eventuella intressekonflikter rörande styrelsens ledamöter och heller inga ändringar av den nuvarande mandatperioden (fem år, kan förnyas en gång). I sin allmänna riktlinje föreslog rådet inga ändringar av kommissionens förslag i detta avseende.

Parlamentet föreslog att en särskild bestämmelse om intressekonflikter ska införas som innebär att styrelseledamöterna måste avge en skriftlig förklaring med angivande av eventuella direkta eller indirekta intressen som kan anses undergräva deras oberoende. De måste även avhålla sig från att delta i omröstningar om dessa frågor (ändring 62). Parlamentet föreslog även att mandatperioden ska förkortas till fyra år och att den ska kunna förnyas en gång (ändring 63).

Den nuvarande förordningen innehåller redan en bestämmelse om intressekonflikter rörande de ledamöter som har utsetts i egenskap av yrkesverksamma personer från de mest berörda sektorerna (artikel 13.4). Rådet anser därför att det är lämpligare och enklare att ändra den befintliga bestämmelsen så att den blir tillämplig på alla styrelseledamöter.

När det gäller styrelseledamöternas mandatperiod förkortas denna till fyra år i rådets ståndpunkt vid första behandlingen, men där anges att mandatperioden ska kunna förnyas mer än en gång för att ta hänsyn till de svårigheter som vissa sjöfartsförvaltningar kan ha att hitta lämpliga kandidater (artikel 11.3).

d) Förfarandet för utnämning av verkställande direktör

För närvarande utnämns den verkställande direktören av styrelsen, medan kommissionen får föreslå kandidater.

Kommissionen föreslog att den ensam ska få föreslå kandidater. Den verkställande direktörens skulle utnämnas på fem år och mandatperioden kunna förlängas med högst tre år. Före utnämningen kan dessutom den utvalda kandidaten uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt parlamentsutskott och besvara frågor från utskottsledamöterna.

I sin allmänna riktlinje godtog rådet den föreslagna mandatperioden (fem + tre år). Rådet anser dock att mandatperioden endast ska kunna förnyas en gång. Rådet delade heller inte kommissionens syn på parlamentsutskottets medverkan före utnämningen av den utvalda kandidaten. Rådet kunde slutligen godta att kommissionen ensam får föreslå kandidater, men har infogat ett antal skyddsmekanismer för att säkra ett öppet, rättvist och tydligt urvalsförfarande. Kommissionen måste till exempel föreslå minst tre kandidater (artikel 16.1) och utse en observatör bland styrelseledamöterna som ska följa kommissionens urvalsförfarande (artikel 10.2 m). I skäl 42 finns ytterligare uppgifter om hur dessa bestämmelser ska tolkas, inbegripet en hänvisning till skyddet för personuppgifter.

Parlamentet ändrade kommissionens förslag genom att utöka den period med vilken mandattiden kan förlängas till fem år (ändring 72). Parlamentet föreslog även att parlamentsutskottet ska vara mer delaktigt i urvalsförfarandet genom att avge ett yttrande om den utvalda kandidaten, som bör beaktas före utnämningen (ändring 71) och återutnämningen (ändring 72).

Enligt rådets ståndpunkt vid första behandlingen ska mandatperioden kunna förlängas med högst fyra år. Där ges parlamentet även rätt att bjuda in kandidaten till en diskussion. Rådet anser dock inte att det är lämpligt att inkludera parlamentet eller rådet i urvalsförfarandet, som bör skötas enbart av kommissionen och byråns styrelseledamöter.

3. Andra ändringar som antagits av Europaparlamentet

Nedan anges rådets ståndpunkt i fråga om andra av parlamentets ändringar än de som nämns ovan.

- Hänvisningen till incidenterna med oljefartygen Erika och Prestige (ändringarna 1 och 2): En något omarbetad version av dessa ändringar har infogats i skälen 1 och 2 i rådets ståndpunkt.
- Omnämmandet av ändringar av byråns ansvarsområden bland rekommendationerna om den externa utvärderingen (ändring 3): Denna ändring har infogats i skäl 4 i rådets ståndpunkt.
- Hänvisningarna till byråns prioriterade uppdrag, unionens budgetrestriktioner och undvikandet av överlappningar, när de skäl som motiverar byråns nya arbetsuppgifter anges (ändring 4): Denna ändring har, med några smärre förändringar, infogats i skäl 5 i rådets ståndpunkt.
- Omfördelningen av byråns personal bör samordnas med byråer i medlemsstaterna (ändring 5), samtidigt som byråns nya uppgifter kräver att dess resurser ökas (ändring 7): Dessa båda ändringar har inte infogats i rådets ståndpunkt.
- Vissa arbetsuppgifter kan utföras effektivare på EU-nivå (ändring 6): Denna ändring har, med några smärre förändringar, infogats i skäl 7 i rådets ståndpunkt.
- Byrån bör främja EU:s sjösäkerhetspolitik genom tekniskt och vetenskapligt samarbete med tredje-länder (ändring 9): Denna ändring har, med några smärre förändringar, infogats i skäl 12 i rådets ståndpunkt.
- Byrån bör med kompletterande medel samt på ett kostnadseffektivt sätt stödja kampen mot havsföroreningar, även från olje- och gasanläggningar till havs (ändring 10): Andemeningen hos denna ändring har återgetts i skäl 21.
- Byråns uppgifter bör beskrivas klart och tydligt och dubblering bör undvikas (ändring 11). Kontentan av denna ändring har infogats i skäl 6 i rådets ståndpunkt.
- Hänvisningen till effektiviteten i genomförandet och sanktioner enligt direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser ⁽¹⁾ (ändring 13): I skäl 19 i rådets ståndpunkt har en uppmaning infogats till kommissionen att lämna information om hur pass effektivt och konsekvent direktivet har genomförts.
- Synergieffekter bör skapas mellan myndigheter, inklusive kustbevakningstjänster, i syfte att bidra till inrättandet av ett gemensamt europeiskt havsområde (ändring 18): I skäl 30 i rådets ståndpunkt har en uppmaning infogats till kommissionen att utarbeta en genomförbarhetsstudie om förbättrad samordning och samarbete mellan kustbevakningstjänster, med beaktande av stränga villkor.
- Byrån och samförståndsavtalet om hamnstatskontroll (Paris MoU) bör ha ett nära samarbete (ändring 23): Det finns flera hänvisningar till Paris MoU i rådets ståndpunkt, däribland när det gäller nära samarbete för att maximera effektiviteten (skälen 33 och 38, artikel 2.4 h och artikel 2.5).

⁽¹⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.

- Hänvisning till budgetförordningen (ändring 28): Denna ändring har, med några smärre förändringar, infogats i skäl 46 i rådets ståndpunkt.
- Tillhandahållande av tekniskt stöd till kommissionen i samband med hamnskydd (ändring 31): Denna ändring har inte infogats i rådets ståndpunkt.
- Stöd till kommissionen när det gäller att uppdatera och utveckla de bestämmelser som krävs för att delta i arbetet i vissa internationella eller regionala organisationer (ändring 32): Denna ändring har inte infogats i rådets ståndpunkt. Rådet anser att byråns roll i att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område bör begränsas till tekniskt stöd (artikel 2.4 h och skälen 34 och 35).
- Informationsutbyte med kommissionen rörande andra politiska områden som ligger inom ramen för byråns arbetsuppgifter och expertis (ändring 34): Denna ändring har inte infogats i rådets ståndpunkt. I praktiken omfattas den dock av artikel 2.2 d, om än i mer exakta ordalag.
- Analys av forskningsprojekt (ändring 36): Kontentan av denna ändring har infogats i rådets ståndpunkt (artikel 2.2 c).
- Stöd till kommissionens hantering av vissa uppgifter som nämns i förordning (EG) nr 391/2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg ⁽¹⁾ (ändring 39): Denna ändring har inte infogats i rådets ståndpunkt.
- Stöd till insatser vid föroreningar genom att ställa lämpliga tekniska resurser till förfogande (ändring 40): Kontentan av denna ändring, om än mer exakt formulerad, har infogats i rådets ståndpunkt (artikel 2.3 d).
- Tillhandahållande av teknisk expertis inom varvsindustrin eller annan relevant verksamhet med anknytning till sjötrafiken, i syfte att utveckla användningen av miljövänlig teknologi och säkerställa en hög säkerhetsnivå (ändring 44): Denna ändring i sig har inte infogats i rådets ståndpunkt, men i skäl 24 hänvisas till mer miljövänlig sjöfart i allmänhet.
- Utveckling och införande av en makroregional unionspolitik (ändring 46): Denna ändring har inte infogats i rådets ståndpunkt.
- Möjlighet för kommissionen och medlemsstaterna att utvärdera befintliga åtgärders kostnadseffektivitet genom att tillhandahålla statistik, information och uppgifter (ändring 51): Denna ändring har infogats i artikel 2.4 d i rådets ståndpunkt.
- Årlig översikt över tillbud till sjöss (ändring 91): Kontentan av denna ändring har infogats i rådets ståndpunkt (artikel 2.4 c om utredning av sjöolyckor och tillbud till sjöss).
- Tekniskt stöd till partnerländer i den europeiska grannskapspolitiken, när och om detta är tillämpligt (ändring 53): Denna ändring i sig har inte infogats i rådets ståndpunkt, men formuleringen i artikel 2.5 är snarlik den i parlamentets förslag.
- Ytterligare villkor för inrättande av regionala centrum (ändring 57): Denna ändring har, med några smärre förändringar, infogats i rådets ståndpunkt (artikel 5.3).

⁽¹⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 11.

- Flera ändringar om anpassning av budgetförfarandena till ändringar i relevanta rättsakter (ändringarna 58, 60 och 68 första delen, och ändringarna 70, 74, 75 och 76): Samtliga ändringar har infogats i rådets ståndpunkt.
- Beaktande av parlamentets yttrande när byråns styrelse antar den fleråriga strategin (ändring 59), samråd med ansvarigt parlamentsutskott när den verkställande direktören utarbetar den fleråriga strategin (ändring 66) och den fleråriga personalpolitiska planen (ändring 67) samt diskussion om det årliga arbetsprogrammet med det behöriga parlamentsutskottet (ändring 68 andra delen): Dessa ändringar har inte infogats i rådets ståndpunkt, men där anges specifikt att kommissionens skriftliga yttrande ska beaktas (artikel 10.2 ca) och samråd ske med kommissionen om dessa dokument (artikel 15.2 a och 15.2 aa). Den verkställande direktören måste dessutom rapportera till parlamentet och rådet om läget för utarbetandet av den fleråriga strategin och det årliga arbetsprogrammet (artikel 15.3).
- Beskrivning av den erfarenhet och sakkunskap som styrelseledamöter ska ha (ändring 61): Denna ändring i sig har inte infogats i rådets ståndpunkt, men där finns en enklare, allmän hänvisning till kompetens och erfarenhet på de områden som anges i artikel 1, dvs. byråns mål.
- Bestämmelser om kommissionens andel av rösterna i styrelsen (ändringarna 64 och 65): Dessa ändringar har inte infogats i rådets ståndpunkt.
- Faktorer som ska inkluderas i den externa utvärderingen av byrån (ändringarna 77 och 78): Dessa ändringar har, med några smärre förändringar, infogats i rådets ståndpunkt (artikel 22).
- Genomförbarhetsstudie om ett system för samordning av de nationella kustbevakningstjänsterna (ändring 79): Denna ändring i sig har inte infogats i artikeldelen i rådets ståndpunkt, men i skäl 30 hänvisas till en sådan genomförbarhetsstudie.
- Lägesrapport om de effektivitetsvinster som har uppnåtts genom bättre integrering av byrån och Paris MoU och om hur effektivt medlemsstaterna har genomfört direktiv 2005/35/EG (ändring 80): Denna ändring har inte infogats i artikeldelen i rådets ståndpunkt. Som framgår ovan finns dock flera hänvisningar till Paris MoU i rådets ståndpunkt (skälen 33 och 38, artikel 2.4 h och artikel 2.5), och i skäl 19 hänvisas till en rapport från kommissionen om genomförandet av direktiv 2005/35/EG.

III. SLUTSATS

Vid fastställandet av sin ståndpunkt vid första behandlingen har rådet fullt ut beaktat kommissionens förslag och Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen. När det gäller Europaparlamentets förslag till ändringar noterar rådet att ett stort antal ändringar – i princip, delvis eller i sin helhet – redan har införts i den gemensamma ståndpunkten.

RÅDETS STÅNDPUNKT (EU) nr 11/2012 VID FÖRSTA BEHANDLINGEN**inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer****Antagen av rådet den 4 oktober 2012**

(2012/C 352 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sedan Lissabonfördragets ikraftträdande ingår utländska direktinvesteringar i förteckningen över områden som omfattas av den gemensamma handelspolitiken. Enligt artikel 3.1 e i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) har Europeiska unionen exklusiv befogenhet när det gäller den gemensamma handelspolitiken. Följaktligen får endast unionen lagstifta och anta rättsligt bindande akter på det området. Medlemsstaterna får göra detta själva endast om de bemyndigas av unionen att göra detta, i enlighet med artikel 2.1 i EUF-fördraget.
- (2) I tredje delen avdelning IV kapitel 4 i EUF-fördraget fastställs dessutom gemensamma regler för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer, inbegripet för kapitalrörelser som gäller investeringar. De reglerna kan påverkas av internationella avtal om utländska investeringar som ingåtts av medlemsstaterna.
- (3) Denna förordning påverkar inte fördelningen av befogenheter mellan unionen och dess medlemsstater i enlighet med EUF-fördraget.
- (4) När Lissabonfördraget trädde i kraft tillämpade medlemsstater ett stort antal bilaterala investeringsavtal med tredjeländer. EUF-fördraget innehåller inte några uttryckliga övergångsbestämmelser för sådana avtal som nu har kommit att omfattas av unionens exklusiva befogenhet. Vissa av de avtalen kan dessutom innehålla bestämmelser som påverkar de gemensamma reglerna för kapitalrörelser i tredje delen avdelning IV kapitel 4 i EUF-fördraget.

(5) Även om bilaterala investeringsavtal förblir bindande för medlemsstaterna enligt folkrätten och successivt kommer att ersättas av unionsavtal på samma område kräver villkoren för deras fortsatta existens och förhållande till unionens investeringspolitik att de förvaltas korrekt. Detta förhållande kommer att utvecklas i takt med att unionen utövar sin befogenhet.

(6) I unionsinvesteringarnas intresse och med hänsyn till deras investeringar i tredjeländer och till de medlemsstater som är värd för utländska investerare och investeringar bör bilaterala investeringsavtal som specificerar och garanterar investeringsvillkoren fortsätta att tillämpas och successivt ersättas av unionsinvesteringsavtal som föreskriver investeringsskydd av hög standard.

(7) I denna förordning bör det fastställas vilken ställning medlemsstaternas bilaterala investeringsavtal som undertecknats före den 1 december 2009 har enligt unionsrätten. Dessa avtal kan fortsätta att tillämpas, eller träda i kraft, i enlighet med denna förordning.

(8) I denna förordning bör även fastställas de villkor enligt vilka medlemsstaterna är bemyndigade att ingå och/eller fortsätta tillämpa bilaterala investeringsavtal som undertecknats under perioden mellan den 1 december 2009 och den ... (*).

(9) I denna förordning bör dessutom fastställas de villkor enligt vilka medlemsstaterna är bemyndigade att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal med tredjeländer efter den ... (*).

(10) När medlemsstaterna fortsätter tillämpa bilaterala investeringsavtal med tredjeländer enligt denna förordning, eller bemyndiganden har beviljats att inleda förhandlingar om, eller ingå, sådana avtal bör detta inte hindra unionen från att förhandla om, eller ingå, investeringsavtal.

(11) Medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de bilaterala investeringsavtal som ingåtts mellan medlemsstaterna och tredjeländer inte är oförenliga med unionsrätten. Tillämpningen av denna förordning bör inte påverka tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget när det gäller medlemsstaternas underlåtenhet att fullgöra skyldigheter enligt unionsrätten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 maj 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 oktober 2012. Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).

(*) Datum för denna förordnings ikraftträdande.

- (12) Bemyndigandet att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal som föreskrivs i denna förordning bör särskilt ge medlemsstaterna rätt att vidta åtgärder som säkerställer att deras bilaterala investeringsavtal inte är oförenliga med unionsrätten, förutom i de fall oförenligheten beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna, vilket behandlas i denna förordning.
- (13) Kommissionen bör överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Den rapporten bör bland annat se över behovet av fortsatt tillämpning av kapitel III. Om det i rapporten rekommenderas att bestämmelserna i kapitel III inte bör fortsätta att tillämpas eller att de bör ändras, kan rapporten om det är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
- (14) Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör se till att information som anges som konfidentiell behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (15) Investeringsavtal mellan medlemsstater bör inte omfattas av denna förordning.
- (16) Det är nödvändigt att fastställa vissa regler för att säkerställa att bilaterala investeringsavtal som fortsätter att tillämpas enligt denna förordning förblir operationella, även i fråga om tvistlösning, samtidigt som unionens exklusiva befogenhet respekteras.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (18) Kommissionen bör särskilt ges dessa befogenheter eftersom de förfaranden som anges i artiklarna 9, 11 och 12 bemyndigar medlemsstaterna att agera inom områden för unionens exklusiva befogenhet och beslut i dessa frågor måste fattas på unionsnivå.
- (19) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagandet av bemyndiganden i enlighet med artiklarna 9, 11 och 12, eftersom dessa bemyndiganden ska ges på grundval av klart definierade kriterier som fastställs i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar uppdelningen av befogenheter enligt EUF-fördraget fastställs i denna förordning vilken ställning medlemsstaternas bilaterala investeringsavtal har enligt unionsrätten och de villkor och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska bemyndigas att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal.

2. I denna förordning avses med *bilateralt investeringsavtal* varje avtal med ett tredjeland som innehåller bestämmelser om investeringsskydd. Denna förordning omfattar endast de bestämmelser i bilaterala investeringsavtal som behandlar investeringsskydd.

KAPITEL II

FORTSATT TILLÄMPNING AV BEFINTLIGA BILATERALA INVESTERINGSAVTAL

Artikel 2

Anmälan till kommissionen

Senast den ... (*) eller inom 30 dagar från dagen för deras anslutning till unionen ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla alla bilaterala investeringsavtal med tredjeländer som har undertecknats före den 1 december 2009 eller före anslutningsdagen, beroende på vilket som inträffar senast, och som de antingen önskar fortsätta att tillämpa eller låta träda i kraft enligt detta kapitel. Anmälan ska innehålla en kopia av de bilaterala investeringsavtalen. Medlemsstaterna ska också till kommissionen anmäla eventuella senare ändringar av dessa avtals ställning.

Artikel 3

Fortsatt tillämpning

Utan att medlemsstaternas övriga skyldigheter enligt unionsrätten påverkas får bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 i denna förordning fortsätta att tillämpas, eller träda i kraft, i enlighet med EUF-fördraget och denna förordning fram till dess att ett bilateralt investeringsavtal mellan unionen och samma tredjeland träder i kraft.

Artikel 4

Offentliggörande

1. Var tolfte månad ska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en förteckning över de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2, artikel 11.6 eller artikel 12.6.

(*) Trettio dagar från denna förordnings ikraftträdande.

2. Det första offentliggörandet av den förteckning över bilaterala investeringsavtal som avses i punkt 1 i denna artikel ska göras senast tre månader efter det att den tidsfrist för anmälningar gjorda enligt artikel 2 har löpt ut.

Artikel 5

Bedömning

Kommissionen får utvärdera de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 genom att bedöma huruvida någon eller flera av bestämmelserna i dessa avtal utgör ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om eller ingå bilaterala investeringsavtal med tredjeländer i syfte att successivt ersätta de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2.

Artikel 6

Samarbetsskyldighet

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 inte utgör ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om eller ingå framtida bilaterala investeringsavtal med tredjeländer i syfte att successivt ersätta de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2.

2. Om kommissionen konstaterar att någon eller flera av bestämmelserna i ett bilateralt investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 utgör ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om eller ingå bilaterala investeringsavtal med tredjeländer i syfte att successivt ersätta de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2, ska kommissionen och den berörda medlemsstaten snarast inleda samråd och samarbeta i syfte att fastställa lämpliga åtgärder för att lösa problemet. Dessa samråd får inte pågå längre än 90 dagar.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får kommissionen inom 60 dagar från det att samråden avslutats ange de lämpliga åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten för att undanröja de hinder som avses i punkt 2.

KAPITEL III

BEMYNDIGANDE ATT ÄNDRA ELLER INGÅ BILATERALA INVESTERINGSAVTAL

Artikel 7

Bemyndigande att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal

Med förbehåll för villkoren i artiklarna 8–11 ska en medlemsstat bemyndigas att inleda förhandlingar med ett tredjeland för att ändra ett befintligt, eller ingå ett nytt, bilateralt investeringsavtal.

Artikel 8

Anmälan till kommissionen

1. En medlemsstat som avser att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ändra ett investeringsavtal eller ingå ett investeringsavtal ska anmäla detta skriftligen till kommissionen.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska innehålla relevant dokumentation och uppgifter om vilka bestämmelser som ska tas upp vid förhandlingarna eller omförhandlas, syftet med förhandlingarna samt all annan relevant information.

3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska översändas minst fem månader innan de formella förhandlingarna inleds.

4. Om den information som översänts av medlemsstaten är otillräcklig för att bemyndiga inledandet av formella förhandlingar i enlighet med artikel 9 får kommissionen begära ytterligare information.

5. Kommissionen ska göra den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel och, på begäran, den åtföljande dokumentationen tillgänglig för de övriga medlemsstaterna med förbehåll för de krav på konfidentialitet som fastställs i artikel 14.

Artikel 9

Bemyndigande att inleda formella förhandlingar

1. Kommissionen ska bemyndiga medlemsstaterna att inleda formella förhandlingar med ett tredjeland om att ändra, eller ingå ett bilateralt investeringsavtal såvida den inte anser att inledandet av sådana förhandlingar skulle

a) vara oförenliga med unionsrätten, på ett mer långtgående sätt än vad de oförenligheter som beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna innebär,

b) vara överflödigt eftersom kommissionen har lagt fram eller har beslutat lägga fram en rekommendation om att inleda förhandlingar med det berörda tredjelandet enligt artikel 218.3 i EUF-fördraget,

c) vara oförenliga med unionens principer och mål för yttre åtgärder såsom de utformats i enlighet med de allmänna bestämmelserna i avdelning V kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionen, eller

d) utgöra ett allvarligt hinder för att unionen ska kunna förhandla om, eller ingå, bilaterala investeringsavtal med tredjeländer.

2. Som en del av det bemyndigande som avses i punkt 1 får kommissionen begära att medlemsstaten i förhandlingarna, och det planerade bilaterala investeringsavtalet, tar med eller utesluter vissa klausuler som är nödvändiga för att säkerställa för- enlighet med unionens investeringspolitik eller unionsrätten.

3. Det bemyndigande som avses i punkt 1 i denna artikel ska beviljas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2. Kommissionen ska fatta sitt beslut inom 90 dagar från det att den har mottagit den anmälan som avses i artikel 8. Om ytterligare information krävs för att fatta ett beslut ska perioden på 90 dagar börja löpa från den dag informationen mottogs.

4. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de beslut som fattas enligt punkt 3.

5. Om kommissionen beslutar att inte bevilja ett bemyndigande enligt punkt 1 ska den informera den berörda medlemsstaten och ange skälen för detta.

Artikel 10

Kommissionens deltagande i förhandlingarna

Kommissionen ska hållas underrättad om framsteg och resultat under de olika skedena av förhandlingarna om att ändra eller ingå ett bilateralt investeringsavtal och får begära att delta i förhandlingarna om investering mellan medlemsstaten och tredjelandet.

Artikel 11

Bemyndigande att underteckna och ingå ett bilateralt investeringsavtal

1. Innan ett bilateralt investeringsavtal undertecknas ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om utgången av förhandlingarna och översända texten till ett sådant avtal till kommissionen.

2. Denna artikel ska även gälla bilaterala investeringsavtal som förhandlats fram före den ... (*), men som inte omfattas av skyldigheten att anmäla enligt artiklarna 2 eller 12.

3. När kommissionen har mottagit anmälan ska den bedöma om det framförhandlade bilaterala investeringsavtalet är oförenligt med kraven i artikel 9.1 och 9.2.

4. Om kommissionen finner att förhandlingarna har resulterat i ett bilateralt investeringsavtal som uppfyller kraven i artikel 9.1 och 9.2 ska medlemsstaten bemyndigas att underteckna och ingå ett sådant avtal. Artiklarna 3, 5 och 6 är tillämpliga på sådana avtal som om de hade anmälts enligt artikel 2.

5. Beslut enligt punkt 4 i den här artikeln ska fattas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2. Kommissionen ska fatta sitt beslut inom 90 dagar från det att den har mottagit de anmälningar som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Om ytterligare information krävs för att fatta

beslutet ska perioden på 90 dagar börja löpa från mottagandet av den ytterligare informationen.

6. Om kommissionen beviljar ett bemyndigande enligt punkt 4 ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om ingåendet och ikraftträdandet av det bilaterala investeringsavtalet samt om senare ändringar av det avtalets ställning.

7. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet och rådet om de beslut som fattas i enlighet med punkt 4.

8. Om kommissionen beslutar att inte bevilja bemyndigandet enligt punkt 4 ska den informera den berörda medlemsstaten och ange skälen för detta.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 12

Avtal som har undertecknats av medlemsstaterna mellan den 1 december 2009 och den ... (*)

1. Om en medlemsstat har undertecknat ett bilateralt investeringsavtal med ett tredjeland mellan den 1 december 2009 och den ... (*) ska den medlemsstaten senast den ... (**) till kommissionen anmäla de avtal som de önskar fortsätta att tillämpa eller låta träda i kraft. Anmälan ska innehålla en kopia av ett sådant avtal.

2. När kommissionen har mottagit anmälan ska den bedöma om det bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt punkt 1 i denna artikel är oförenligt med kraven i artikel 9.1 och 9.2.

3. Om kommissionen anser att ett bilateralt investeringsavtal som har anmälts enligt punkt 1 i denna artikel inte är oförenligt med kraven i artikel 9.1 och 9.2 ska den bemyndiga fortsatt tillämpning, eller ikraftträdande, av ett sådant avtal enligt unionsrätten.

4. Kommissionen ska fatta det beslut som avses i punkt 3 i denna artikel inom 180 dagar från datum för mottagandet av den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel. Om ytterligare information krävs för att fatta beslutet ska perioden på 180 dagar börja löpa från mottagandet av den ytterligare informationen. Beslut enligt punkt 3 i denna artikel ska fattas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2.

5. Om ett bilateralt investeringsavtal inte har bemyndigats enligt punkt 3 får medlemsstaterna inte vidta några ytterligare åtgärder för ingåendet av ett sådant avtal och ska dra tillbaka eller upphäva de åtgärder som redan har vidtagits.

(*) Dagen för denna förordnings ikraftträdande.

(**) Trettio dagar efter denna förordnings ikraftträdande.

6. Om kommissionen beviljar ett bemyndigande enligt punkt 3 i denna artikel ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om det bilaterala investeringsavtalets ikraftträdande samt om senare ändringar av ett sådant avtals ställning. Artiklarna 3, 5 och 6 är tillämpliga på ett sådant avtal som om det hade anmälts enligt artikel 2.

7. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet och rådet om de beslut som fattas i enlighet med punkt 3.

8. Om kommissionen inte beviljar ett bemyndigande enligt punkt 3 ska den informera den berörda medlemsstaten och ange skälen för detta.

Artikel 13

Medlemsstaternas uppträdande när det gäller ett bilateralt investeringsavtal med ett tredjeland

När ett bilateralt investeringsavtal omfattas av denna förordning ska den berörda medlemsstaten

- a) utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om alla möten som kommer att äga rum enligt bestämmelserna i avtalet; kommissionen ska tillhandahållas dagordningen och all relevant information som gör det möjligt att förstå de ämnen som ska diskuteras under dessa möten; i detta avseende får kommissionen begära ytterligare information från den berörda medlemsstaten; om ett ämne som ska diskuteras kan påverka genomförandet av unionens investeringspolitik, inbegripet i synnerhet den gemensamma handelspolitiken, får kommissionen begära att den berörda medlemsstaten intar en särskild ståndpunkt,
- b) utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om den har fått några framställningar om att en viss åtgärd är oförenlig med avtalet; medlemsstaten ska också omedelbart underrätta kommissionen om det inkommit en begäran om tvistlösning inom ramen för det bilaterala investeringsavtalet så snart medlemsstaten får kännedom om en sådan begäran; medlemsstaten och kommissionen ska samarbeta fullt ut och vidta alla de åtgärder som krävs för att säkerställa ett effektivt försvar som, i lämpliga fall, får inbegripa att kommissionen deltar i förfarandet,
- c) inhämta samtycke från kommissionen innan eventuella relevanta tvistlösningsmekanismer i förhållande till ett tredjeland

som anges i det bilaterala investeringsavtalet aktiveras och, om kommissionen så begär, aktivera sådana mekanismer; de mekanismerna ska inbegripa samråd med den andra parten till ett bilateralt investeringsavtal och tvistlösning om det föreskrivs i avtalet; medlemsstaten och kommissionen ska samarbeta fullt ut när det gäller att genomföra förfarandena inom ramen för de relevanta mekanismer vilket, när det är lämpligt, får inbegripa att kommissionen deltar i det berörda förfarandet.

Artikel 14

Konfidentialitet

Medlemsstaterna får i samband med att de i enlighet med artiklarna 8 och 11 underrättar kommissionen om förhandlingar och förhandlingsresultat ange om någon del av den information som tillhandahålls ska betraktas som konfidentiell och om den får delas med de övriga medlemsstaterna.

Artikel 15

Översyn

1. Kommissionen ska senast den ... (*) överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.
2. Rapporten ska innehålla en översyn av de bemyndiganden som begärts och beviljats enligt kapitel III och en översyn av behovet av fortsatt tillämpning av det kapitlet.
3. Om det i den rapporten rekommenderas att bestämmelserna i kapitel III inte ska fortsätta att tillämpas eller att dess bestämmelser ska ändras, ska den rapporten åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för investeringssavtal. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Sju år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande.

*Artikel 17***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 8 juli 2010 förelade kommissionen rådet sitt förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredje-länder ⁽¹⁾.

Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen och den därtill hörande lagstiftnings-resolutionen vid plenarsammanträdet den 10 maj 2011 ⁽²⁾.

I enlighet med punkterna 16–18 i den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet ⁽³⁾ har ordförandeskapet på mandat av Coreper ⁽⁴⁾ haft informella kontakter med Europaparlamentet i syfte att nå en överenskommelse mellan institutionerna vid rådets första behandling. En sådan överenskommelse nåddes sedan vid det informella trepartsmötet den 29 maj 2012.

Ordföranden för Europaparlamentets utskott för internationell handel meddelade i en skrivelse av den 31 maj 2012 till ordföranden för Coreper II att han skulle rekommendera plenarsammanträdet att godta rådets ståndpunkt utan ändringar vid parlamentets andra behandling, med förbehåll för juristlingvisternas granskning, om rådet formellt förelade parlamentet ståndpunkten enligt bilagan till skrivelsen.

Den 26 juni 2012 godkände rådet ovannämnda politiska överenskommelse ⁽⁵⁾.

II. FÖRSLAGETS SYFTE

I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som trädde i kraft den 1 december 2009, fastställdes EU:s exklusiva befogenhet rörande utländska direktinvesteringar som en del av den gemensamma handelspolitiken (artikel 207.1 i EUF-fördraget). Mot bakgrund av detta antog kommissionen ett förslag till ovannämnda förordning som endast omfattar övergångsaspekterna i handhavandet av EU:s nya befogenhet rörande utländska direktinvesteringar. Målen och kriterierna för samt innehållet i denna nya befogenhet behandlades i ett separat meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet som antogs samtidigt som lagstiftningsförslaget ⁽⁶⁾.

Syftet med kommissionens förslag var att tillåta att internationella investeringsavtal som ingåtts mellan medlemsstaterna och tredjeländer tillämpas även i fortsättningen samt att fastställa villkor och förfaranden för medlemsstaternas förhandlingar om och ingående av sådana avtal.

III. ANALYS AV RÅDETS STÅNDPUNKT VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

Allmänt

Rådet stöder fullt ut utarbetandet av en gemensam politisk ram för investeringar som garanterar lika villkor för alla EU-investerare i tredjeländer och för investerare från tredjeländer i EU.

⁽¹⁾ Dok. 11953/10 WTO 252 FDI 12.

⁽²⁾ Dok. 9726/11 CODEC 749 WTO 195 FDI 12 PE 206.

⁽³⁾ EUT C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dok. 10908/11 WTO 228 FDI 15 CODEC 950.

⁽⁵⁾ Dok. 10892/12 WTO 216 FDI 17 CODEC 1557.

⁽⁶⁾ Dok. 11952/10 WTO 251 FDI 11. På grundval av detta antog rådet den 25 oktober 2010 slutsatser om en samlad EU-politik för internationella investeringar (dok. 14373/10).

Med tanke på att bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstaterna och tredje parter hittills har varit den främsta garanten för skydd och rättslig säkerhet för europeiska investerare utomlands, bör det nya regelverket inte få negativa konsekvenser för investerarskydd och garantier som gäller enligt befintliga avtal. För rådet är konceptet med ersättande av befintliga avtal som ingåtts av medlemsstaterna med EU-avtal av central betydelse för undvikande av ett rättsligt vakuum, så att man kan garantera fortsatt skydd och rättssäkerhet för investerare.

Rådets ståndpunkt vid första behandlingen är resultatet av en politisk överenskommelse mellan Europaparlamentet, kommissionen och rådet och inför följande centrala modifikationer i kommissionens förslag:

Syfte och tillämpningsområde (kapitel I - artikel 1)

Parlamentet föreslog inte några ändringar i denna artikel, men några modifikationer infördes. Punkt 1 innehåller några förtydliganden i förhållande till kommissionsförslaget och dessutom klargörs det att förordningen inte påverkar fördelningen av befogenheter enligt fördraget. En ny punkt 2 omfattar en definition av termen *bilateralt investeringsavtal*.

Fortsatt tillämpning av befintliga bilaterala investeringsavtal (kapitel II - artiklarna 2-6)

I artikel 2, som omfattar anmälningar till kommissionen, godtogs parlamentets ändringar. Texten innehåller också ytterligare några tekniska modifikationer.

Konceptet ersättande som är förankrat i artikel 3 (Fortsatt tillämpning) är av avgörande betydelse för säkerställande av fortsatt skydd för investerare, vilket garanterar dem rättslig säkerhet. Parlamentet föreslog inte några ändringar i denna artikel,

Artikel 5 om kommissionens bedömningar har omarbetats om grundligt. Rådet kunde visserligen inte godta en betydande del av parlamentets ändring, men godtog dock parlamentets idé att man skulle införa begreppet *allvarligt hinder* i den omarbetade texten (begreppet ingår även i flera andra artiklar). Enligt rådets uppfattning bör inte den blotta förekomsten av bilaterala investeringsavtal betraktas som ett "allvarligt hinder".

Artikel 6 om samarbetskyldighet utgör - näst efter artiklarna 3 och 5 - det väsentliga i denna förordning. Kommissionens text omarbetades i grunden för att betona vikten av nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller att undanröja eventuella allvarliga hinder som kommissionen konstaterat för förhandlingar om eller ingående av bilaterala investeringsavtal mellan EU och tredjeländer. I linje med bestämmelserna i denna artikel får kommissionen ange de lämpliga åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten för att undanröja de hinder som avses ovan. Parlamentets ändringar kunde inte godtas.

Bemyndigande att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal (kapitel III - artiklarna 7-11)

Parlamentets ändringar av artiklarna 7 (Bemyndigande att ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal), 8 (Anmälan till kommissionen), 9 (Bemyndigande att inleda formella förhandlingar) och 11 (Bemyndigande att underteckna och ingå ett bilateralt investeringsavtal) godtogs delvis. Vad beträffar artikel 10 (Kommissionens deltagande i förhandlingarna) kunde parlamentets ändring inte godtas eftersom texten till kommissionens förslag bibehölls.

Slutbestämmelser (kapitel IV - artiklarna 12-17)

Rådet kom under de informella kontakterna med parlamentet överens om att följa dess förslag att i förordningen införa en ny artikel 12 om avtal som har undertecknats av medlemsstaterna mellan EUF-fördragets ikraftträdande, dvs. den 1 december 2009, och denna förordnings ikraftträdande, trots att parlamentet inte föreslog någon ändring i detta hänseende i sin ståndpunkt vid första behandlingen. På det sättet visade rådet att det till fullo erkänner EU:s nya befogenhet på området utländska direktinvesteringar. Denna artikel omfattar de förfaranden som ska följas (anmälan från medlemsstaterna, kommissionens bedömning och bemyndigande) för ovan nämnda kategori av bilaterala investeringsavtal.

Vad beträffar artikel 15 (Översyn) enades man om en kompromiss beträffande tidpunkten för rapporten om tillämpningen av denna förordning, dvs. sju år efter förordningens ikraftträdande, i stället för tio år, som föreslagits av parlamentet och rådet, och fem år, som ursprungligen föreslagits av kommissionen.

Vad beträffar artikel 16 (Kommittéförfarande) godtog rådet parlamentets ändring där man begär att det rådgivande förfarandet ska tillämpas.

IV. SLUTSATS

Rådets ståndpunkt vid första behandlingen återspeglar den överenskommelse som med kommissionens hjälp nåddes i förhandlingarna mellan rådet och Europaparlamentet. Texten uppfyller det centrala kravet på garantier för fortsatt skydd och rättslig säkerhet för investerare, samtidigt som den sörjer för faktiskt utövande av EU:s nya exklusiva befogenhet rörande utländska direktinvesteringar. Därför förväntar sig rådet att dess ståndpunkt vid första behandlingen ska kunna godtas av parlamentet.

UTTALANDE FRÅN EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN

Den omständigheten att denna förordning, inbegripet skälen 17, 18 och 19 i ingressen, tillåter de förfaranden som avses i förordning (EU) nr 182/2011 är inte prejudicerande för framtida förordningar som tillåter unionen enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget att bemyndiga medlemsstaterna att lagstifta och anta rättsligt bindande akter på områden inom unionens exklusiva befogenheter. Dessutom ska användningen av det rådgivande förfarandet i denna förordning i stället för granskningsförfarandet inte anses skapa ett prejudikat för framtida förordningar som innehåller bestämmelser om ramen för den gemensamma handelspolitiken.

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV